ประวัติ ผลงาน วิสัยทัศน์ และแนวทางการบริหารคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็น
คณบดีคณะครุศาสตร์

อาจารย์ ดร.พสุ ปราโมกข์ชน

พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“ชีวิตที่ทำเพื่อคนอื่นเท่านั้น ที่มีคุณค่าต่อการมีชีวิต”

...อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์...

คนเรานั้นมีชีวิตที่เจริญงอกงามได้
ก็ต้องมีการฝึกตน
คนไหนไม่ฝึกตนก็เจริญยาก
คนที่จะเจริญ จะเอาอะไรต่ออะไร
มาเป็นเครื่องฝึกตนหมด
เมื่อเจอสถานการณ์ใหม่เจออะไรใหม่ ๆ
ก็มองว่าจะได้โอกาสฝึกตน
เจอทุกข์เจอปัญหา
ก็คือแบบฝึกหัดในการฝึกตนนั่นเอง

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ.ปยุตฺโต)

สารบัญ

หน้า

ประวัติและผลงานของผู้เสนอวิสัยทัศน์ 4

ความเป็นมา และแนวคิดหลักที่นำมาสู่แนวทางการบริหารคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 9

1. การจัดกลุ่มมหาวิทยาลัยตามโครงการพลิกโฉมมหาวิทยาลัย 9

2 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 4 (SDG 4) 10

3 การผลิตบัณฑิตครู ตามกรอบ PTRU Model 12

4 ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ 13

5. CMRU Teaching Model 15

ปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจ 17

แนวทางการบริหารคณะครุศาสตร์ 18

นโยบายที่ 1: พัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้นักศึกษาครู 18

นโยบายที่ 2: พัฒนาทักษะวิชาชีพครูยุคใหม่ 23

นโยบายที่ 3: การยกระดับความพร้อมของนักศึกษาครูก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 28

นโยบายที่ 4: ยกระดับอาจารย์ผู้สอนสู่มาตรฐานสากล ให้มีสมรรถนะด้านการสอน วิจัย และบริการวิชาการ 32

นโยบายที่ 5: พัฒนาคณะครุศาสตร์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้และพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา 38

นโยบายที่ 6: การศึกษาเพื่อขับเคลื่อนความเป็นกลางทางคาร์บอน 43

นโยบายที่ 7: Integrated Mentoring and Mutual Engagement for School Excellence (IMMERSE) 47

สรุป แนวทาง และนโยบายในการบริหารคณะครุศาสตร์ 50

ประวัติและผลงานของผู้เสนอวิสัยทัศน์

1. ชื่อ-สกุล นายพสุ ปราโมกข์ชน

1.1 ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์

1.2 ประวัติการศึกษา

ระดับ	ชื่อปริญญา (สาขาวิชา)	ชื่อสถาบัน	ปี พ.ศ. สำเร็จการศึกษา
ปริญญาเอก	วท.ด (เคมี)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2556
ปริญญาโท	วท.ม (เทคโนโลยีชีวภาพ)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2546
ปริญญาตรี	วท.บ (ชีวเคมีและชีวเคมีเทคโนโลยี)	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	2541
ประกาศนียบัตรบัณฑิต	สาขาวิชาชีพครู	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	2566

2. ผลงานทางวิชาการ

Pramokchon, P., & Kaodee, W. (2022). Chemical properties of coffee flower tea grown in Ban Huy Hom, Mae La Noi District, Mae Hong Son Province. *Journal of Optoelectronics Laser, 5*(12), 788–793.

Pramokchon, P., Kruea-In, C., Maithong, W., & Kruea-In, N. (2014, December 17–19). Science process skills and improvement of undergraduate science education students. Paper presented at the I-SEEC 2014, Udonthani, Thailand.

Pramokchon, P., Chairote, E., & Chairote, G. (2013). Chemical compositions and antioxidant activity of the northern Thai woods aging wine. *Journal of Food Science and Engineering, 3*(6), 550–556.

พสุ ปราโมกข์ชน, อังคณา ลังกาวงศ์, วีรกุล วงศ์ยังประเสริฐ, สิทธิพงษ์ มูลทองแดง และอโนดาษ์ รัชเวทย์. (2557). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้การเสริมด้วยเกม. เอกสารนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ “สุราษฎร์ธานีวิจัย ครั้งที่ 10”, สุราษฎร์ธานี, ประเทศไทย, 126–132.

พสุ ปราโมกข์ชน, อังคณา ลังกาวงศ์ และอโนดาษ์ รัชเวทย์. (2559). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้การเสริมด้วยเกมในรายวิชาวิทยาศาสตร์เรื่องสารเคมีในชีวิตประจำวัน. เอกสารนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ครั้งที่ 7, ภูเก็ต, ประเทศไทย, 42–50.

พสุ ปราโมกข์ชน, อังคณา ลังกาวงศ์ และจุฑามาศ หนุนชาติ. (2559). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดกิจกรรมสะเต็มศึกษา เรื่องสมบัติของวัสดุ. เอกสารนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ วิจัยรำไพพรรณี ครั้งที่ 10, จันทบุรี, ประเทศไทย, 45–50.

พสุ ปราโมกข์ชน, อังคณา ลังกาวงศ์ และอโนดาษ์ รัชเวทย์. (2561, กุมภาพันธ์). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมสะเต็มศึกษาเรื่องเทียนหอมอินดิเคเตอร์. เอกสารนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยวิชาการ, เลย, ประเทศไทย, 1907–1912.

เยาวพา นันต๊ะภูมิ, ยุทธนา ชัยเจริญ, พสุ ปราโมกข์ชน และอโนดาษ์ รัชเวทย์. (2562). การวิเคราะห์ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านอาหารพื้นเมืองของกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง เพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่บูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. เอกสารนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ นเรศวรวิจัยและนวัตกรรม ครั้งที่ 15, พิษณุโลก, ประเทศไทย, 499–509.

พสุ ปราโมกข์ชน และอังคณา ลังกาวงศ์. (2563). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องขนมจากกล้วยน้ำว้า. เอกสารนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ “ราชภัฏกรุงเก่า”, พระนครศรีอยุธยา, ประเทศไทย, 21–25.

3. ประสบการณ์ทำงาน

3.1. ด้านการจัดการเรียนรู้และจัดการศึกษาในโรงเรียนระดับพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา

1) ครูผู้สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ วิชาชีววิทยา และวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอัสสัมชัญลำปาง จังหวัดลำปาง (2541 -2542)

2) ครูอัตราจ้างรายวิชาศึกษาทั่วไป ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดลำปาง (2547)

3) อาจารย์ประจำภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (พ.ศ. 2547 – ปัจจุบัน)

3.2. ประสบการณ์ด้านงานบริหารในหน่วยงาน

1) รักษาการหัวหน้าศูนย์วิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2548 – 2549)

2) หัวหน้าภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2562-2564)

3) ผู้อำนวยการศูนย์ประสานงานโครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืช อันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (อพ.สธ.-มรภ.ชม) (2564-2567)

3.3 ประสบการณ์ด้านการเป็นกรรมการในสถาบันอุดมศึกษา

1) กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ตัวแทนคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2558 – 2560)

2) ผู้แทนคณาจารย์ในกรรมการประจำคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2558 – 2560)

3) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกคณะครุศาสตร์ในคณะกรรมการบริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2558 – 2559)

4) รองประธานสภาคณาจารย์ฯ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ตัวแทนคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2560 – 2562)

5) รองประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2562)

6) กรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่จากคณาจารย์ประจำ (2564-2566)

7) กรรมการบริหารงานบุคคลในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2564 – 2566)

8) กรรมการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นคณบดีคณะครุศาสตร์ (2564)

9) กรรมการตรวจสอบคุณสมบัติผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (2564)

10) กรรมการจัดทำคำให้การแก้คำฟ้อง คดีหมายเลขดำที่ บ. 93/2563 ของศาลปกครองเชียงใหม่ (2564)

11) กรรมการจัดทำคำแก้อุทธรณ์ คดีหมายเลขดำที่ อบ.387/2561 ของศาลปกครองสูงสุด (2564)

12) กรรมการประเมินการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2564)

13) กรรมการศึกษาข้อมูลสถานะเงินคงคลังประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2565)

14) กรรมการยกร่างประมวลจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร บุคลากร และผู้เรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2565)

15) กรรมการพิจารณากลั่นกรองหลักสูตรการศึกษาก่อนนำเสนอสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้ความเห็นชอบ (2565)

16) กรรมการสรรหานายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2565)

17) กรรมการกลั่นกรอง กฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับ ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ (2566)

3.4. ประสบการณ์ด้านการผลิตและพัฒนาครู

1. กรรมการ และวิทยากรผู้ร่วมนิเทศตามโครงการ Coaching and Mentoring (2556) ของคณะครุศาสตร์ร่วมกับ สพฐ. โดยเป็นผู้ร่วมจัดทำคู่มือการอบรม และเป็นวิทยากรให้ความรู้ ตลอดจนการออกนิเทศกระบวนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และโครงการงานวิจัยของครูผู้สอนที่เข้าร่วมในโครงการเขตพื้นที่ สพป.2 จังหวัดแม่ฮ่องสอน

2. วิทยากร สสวท. ในการจัดอบรมครูตำรวจตระเวนชายแดน และครูโรงเรียนปริยัติธรรม เกี่ยวกับความรู้เรื่อง STEM ศึกษา

3. วิทยากรโครงการ STEM Education ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และ สำนักงานส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์ (สสวท.)

4. กรรมการและวิทยากรในการจัดทำเอกสารและอบรมครูกลุ่มสูงของ สสวท.

5. วิทยากรการอบรมสมรรถนะครูวิทยาศาสตร์ และ PISA ของ สสวท.

6. วิทยากรการอบรมตามโครงการ GLOBE ของ สสวท.

4. ประสบการณ์การทำงานในหลักสูตรระดับอุดมศึกษาต่างๆ

1) ประธานหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาเคมี

2) อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาเคมี

3) อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาการจัดการเรียนรู้

4) อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต และดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพลังงานและสิ่งแวดล้อมชุมชน

5) อาจารย์ประจำหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนวิทยาศาสตร์

6) อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ

5. ประสบการณ์การสอนในรายวิชาระดับอุดมศึกษา

1) กลุ่มวิชาในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต

SC3303	การปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน	3(2-2-5)
SCI3202	วิทยาศาสตร์กายภาพ	3(2-2-5)
SC3204	ธรรมชาติและวิธีการสืบเสาะทางวิทยาศาสตร์	3(2-2-5)
CHEM1101	เคมีพื้นฐาน	2(2-3-6)
CHEM1102	ปฏิบัติการเคมีพื้นฐาน	1(0-3-6)
CHEM1201	เคมีเพื่อชีวิต	2(2-0-4)
CHEM3207	การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางเคมี	2(1-2-5)
CHEM3701	ชีวเคมีพื้นฐาน	3(3-0-6)
CHEM3702	ปฏิบัติการชีวเคมีพื้นฐาน	1(0-3-6)
CHEM3703	ชีวเคมีสำหรับครู	3(2-3-6)
CHEM3705	ชีวเคมี	3(3-0-6)

CHEM3706	ปฏิบัติการชีวเคมี	1(0-3-6)
CHEM4902	โครงการวิจัยทางเคมีการศึกษา	3(250)

2) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตรบัณฑิต

CHEM3704	ชีวเคมี1	3(3-0-6)
CHEM3705	ปฏิบัติการชีวเคมี	1(0-3-6)
CHEM3706	ชีวเคมี2	3(3-0-6)

3) กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป

GSCI2102	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน	3(3-0-6)
GSCI2101	วิทยาศาสตร์เพื่อคุณภาพชีวิต	3(3-0-6)
GEN1301	ความเป็นราชภัฏเชียงใหม่	3(3-0-6)
GEN1302	วิธีวิทยาการถ่ายทอดความรู้	3(3-0-6)
GEN1303	ศาสตร์พระราชา	3(3-0-6)
GEN1404	มหัศจรรย์แห่งการคิด	3(3-0-6)

4) กลุ่มวิชาระดับบัณฑิตศึกษา

GSCI5101	หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ (หลักสูตร วทม.การสอนวิทยาศาสตร์)	3(3-0-6)
GSCI5301	การจัดการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตรวิทยาศาสตร์ท้องถิ่นแบบยั่งยืน (หลักสูตร วทม.การสอนวิทยาศาสตร์)	2(2-0-4)
LSC5101	ปรัชญาวิทยาศาสตร์ (หลักสูตร วทม.การสอนวิทยาศาสตร์)	3(3-0-6)
LSC5902	สัมมนาการสอนวิทยาศาสตร์ท้องถิ่น (หลักสูตร วทม.การสอนวิทยาศาสตร์)	1(1-0-2)
CHEM5701	ชีวเคมีสำหรับครู (หลักสูตร วทม.การสอนวิทยาศาสตร์)	2(2-0-4)

5. ความชำนาญด้านการสอน การพัฒนาครู และการจัดการศึกษา

1) ด้านชีวเคมี สารชีวโมเลกุล เทคโนโลยีการหมัก
2) การแปรรูปผลิตภัณฑ์ชุมชน
3) การจัดการเรียนรู้ด้านวิทยาศาสตร์ศึกษา
4) การจัดการเรียนรู้สะเต็มศึกษา
5) การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ
6) การจัดการเรียนรู้เชิงรุก และการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐาน
7) การจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประเพณี และวัฒนธรรมเป็นฐาน

ความเป็นมา และแนวคิดหลักที่นำมาสู่แนวทางการบริหารคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นคณะวิชาที่เน้นการผลิตและพัฒนานักศึกษาครู ทั้งในส่วนที่เป็นหลักสูตรของคณะครุศาสตร์เอง เช่นประถมศึกษา ประถมวัย จิตวิทยา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการทำงานร่วมกันคณะร่วมผลิตในการพัฒนา และบริหารหลักสูตรอื่นๆ เช่นทางวิทยาศาสตร์ เคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ ศิลปะ ดนตรี ภาษาต่างๆ ซึ่งการทำงานร่วมกันในรูปแบบของคณะร่วมผลิตนี้นับเป็นจุดเด่นคือ นักศึกษาจะได้รับความรู้ในวิชาเอกที่กว้าง และลึกซึ้ง และครุศาสตร์จะเน้นการนำเอาความรู้เหล่านั้นมาดำเนินการเพื่อจัดการเรียนรู้ ทำให้เกิดการพัฒนานักศึกษาครู (Pre-service teacher) ที่มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม ด้วยการจัดการเรียนรู้ของประเทศไทยที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด Constructivism ที่เน้นการทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้เกิดแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย แต่เน้นไปที่กระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ขึ้นในแต่ละสาระต่างๆ ซึ่งจะเป็นแนวทางที่จะเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างอกระตือรือร้นในกระบวนการเรียนรู้ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหา เพื่อร่วมชั้น และครูผู้สอนผ่านกิจกรรมการคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาและลงมือปฏิบัติจริง สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ได้แก่การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม สามารถนำเอาความรู้ที่ได้มาใช้ในชีวิตจริงและการทำงานได้

จากความสนใจและภารกิจที่ผ่านมาของข้าพเจ้าผู้สมัครเข้ารับการสรรหาฯ จึงได้ไปทำการศึกษา และค้นคว้าข้อมูล และความรู้ที่จะเป็นประโยชน์ต่อแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ดังแนวคิดหลักที่จะนำเสนอต่อไปนี้

1. การจัดกลุ่มมหาวิทยาลัยตามโครงการพลิกโฉมมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่นั้นได้วางตัวตนอยู่ในมหาวิทยาลัยกลุ่ม 3 ตามโครงการพลิกโฉมมหาวิทยาลัย (Reinventing University) ซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สป.อว.) ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการประเมินตนเองแล้วเลือกสังกัดกลุ่ม โดยในกลุ่ม 3 นี้ จะเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นไปในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และชุมชนที่มีวัตถุประสงค์หรือประโยชน์ร่วมกัน

การเป็นแหล่งเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและการให้ประชาชนมีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยังยืน โดยมีการดำเนินการใน 5 พันธกิจได้แก่

1) เน้นการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและการสร้างศักยภาพให้สถานศึกษา องค์กรในชุมชน และประชาชนมีความเข้มแข็งในการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจและสังคมในชุมชน

2) ผลิตบัณฑิตและเป็นแหล่งพัฒนาศักยภาพบุคลากรในพื้นที่ให้มีจิตสำนึกและความรู้ ความสามารถเพื่อเป็นหลักในการขับเคลื่อน พัฒนา และเปลี่ยนแปลงในระดับพื้นที่

3) ดำเนินการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชน

4) สืบสานและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประยุกต์และพัฒนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เข้ากับยุคสมัยเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่า

5) ส่งเสริมการสืบทอดและพัฒนาความรู้จากผู้มีภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

จะเห็นได้ว่าในแนวทางของ สป.อว. นั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยกลุ่ม 3 จะมีจัดสำคัญ 2 จุดหลักคือการพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในที่นี้จะขอเรียกรวมว่า “วัฒนธรรม” ซึ่งจะหมายรวมถึง ภูมิปัญญา ประเพณี พิธีกรรม ความเชื่อของคนที่อยู่ในชุมชนและท้องถิ่น (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2565)

2. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 4 (SDG 4)

แนวคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ถูกนำมาใช้ในการบริหารจัดการ และดำเนินการขององค์กรต่าง ๆ ในโลกนี้ หรือที่เรียกว่า “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Gosls : SDGs)” ซึ่งเสนอโดยสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ โดยกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาไว้ 17 เป้าหมาย ตามกรอบของพันธะสัญญา “Transforming Our World : The 2030 Agenda for Sustainable Development” ซึ่งมีระยะ

เวลาการทำงานระหว่างปี พ.ศ. 2559 – 2573 ซึ่งเป้าหมายของ SDGs ที่ถูกกำหนดไว้ 17 เป้าหมายหลัก 169 เป้าหมายย่อย และ 232 ตัวชี้วัดนั้น ซึ่งทั้งหมดนี้เน้นไปที่การพัฒนาที่ยั่งยืน (United Nations, 2015)

การจัดการศึกษานั้นได้ถูกกำหนดไว้ในเป้าหมายของ SDG 4 คือการสร้างหลักประกันว่าทุกคนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างเท่าเทียมและครอบคลุม ส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย 10 ข้อได้แก่

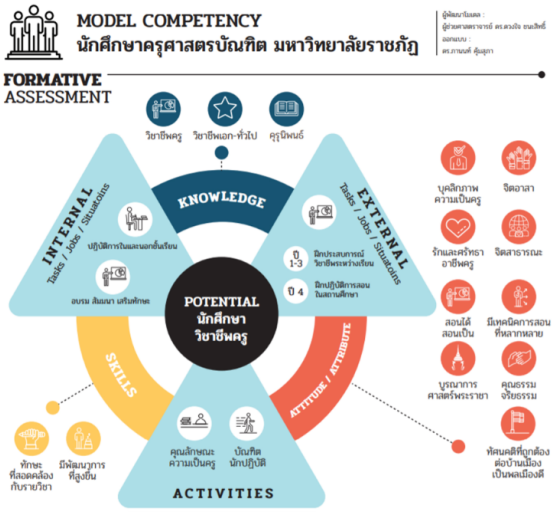
1) ให้เด็กทุกคนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพภายในปี 2030
2) ให้เด็กทุกคนได้รับการพัฒนาในช่วงปฐมวัยและมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาก่อนวัยเรียนที่มีคุณภาพ
3) ส่งเสริมการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยไม่แบ่งแยกเพศ เชื่อชาติ หรือสถานะทางเศรษฐกิจ
4) เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในอนาคต เช่นทักษะดิจิทัลและทักษะอาชีพ
5) ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศและความไม่เท่าเทียมกันในการศึกษา
6) ส่งเสริมให้ประชากรจำนวนมากขึ้นสามารถอ่านออกเขียนได้และมีทักษะการคำนวณ
7) ส่งเสริมการศึกษาด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการเป็นพลเมืองโลก
8) สร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษาให้ปลอดภัยและครอบคลุมสำหรับทุกคน
9) เพิ่มทุกการศึกษาให้กับนักเรียนจากประเทศกำลังพัฒนาเพื่อให้เข้าถึงการศึกษาระดับสูง
10) เพิ่มจำนวนครูที่ผ่านการฝึกอบรมและมีคุณภาพ

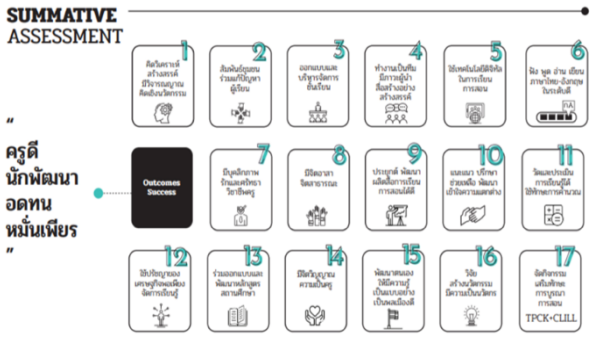
โดยที่สมัชชาสหประชาชาติได้กำหนดแนวทางสำคัญในการบรรลุ SDG 4 ดังต่อไปนี้

- ต้องมีการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนรู้และขยายโอกาสในการศึกษา
- ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของคน
- พัฒนาครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้ด้วยวิธีที่ทันสมัยและมีคุณภาพ
- การลดความเหลื่อมล้ำแก่กลุ่มเปราะบาง ผู้พิการ ชนกลุ่มน้อย เด็กในพื้นที่ห่างไกล ต้องเข้าถึงการศึกษาได้
- ส่งเสริมการเรียนรู้แบบใหม่ เช่นการเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การศึกษาเพื่อความยั่งยืน การใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้

กล่าวโดยสรุปคือ การนำเอา SDG 4 มาใช้ในการพัฒนาอนาคตของการจัดการศึกษา จะส่งผลต่อการเป็นรากฐานในการพัฒนาที่ยั่งยืน เพราะการศึกษาจะเป็นการทำให้คนมีการพัฒนา มีความรู้ มีทักษะและมีคุณลักษณะที่ดีขึ้น มีผลต่อการลดปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำ และยังจะมีผลทางอ้อมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจที่มั่นคง ลดปัญหาสังคม และสิ่งแวดล้อมได้

3. การผลิตบัณฑิตครู ตามกรอบ PTRU Model

PTRU Model หรือ Professional Teacher of Rajabhat University) เป็นแนวทางการผลิตครูที่พัฒนาขึ้นโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏ 38 แห่งทั่วไประเทศและถูกประกาศใช้เมื่อปี พ.ศ. 2566 โดยเน้นการพัฒนาครูให้มีความเป็นมืออาชีพ ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยคำนึงถึงคุณภาพของครูที่สามารถสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เชิงรุก มีทักษะจำเป็น และสามารถปรับตัวเข้ากับบริบททางการศึกษาได้ โดย PTRU model จะมีจุดเด่นดังนี้

1) การผลิตครูที่มีคุณภาพและจริยธรรมในวิชาชีพ
2) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้
3) เน้นการพัฒนาครูให้เป็นนักวิจัย
4) ออกแบบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนทุกคน

โมเดลการผลิตบัณฑิตครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ (PTRU Model) ได้กำหนดสมรรถนะบัณฑิตครูไว้ 2 กลุ่มหลัก 17 ข้อ ดังนี้

1) กลุ่มสมรรถนะหลัก (Core competency)
   - ข้อที่ 1 ปฏิบัติงานครูอย่างมืออาชีพ
   - ข้อที่ 2 ภาวะผู้นำและสัมพันธ์ชุมชน
   - ข้อที่ 4 ทำงานเป็นทีม
   - ข้อที่ 6 สื่อสารอย่างมีกลยุทธ์
   - ข้อที่ 8 จิตอาสา จิตสาธารณะ
   - ข้อที่ 14 เป็นพลเมืองดี
   - ข้อที่ 17 จิตวิญญาณความเป็นครู

2) กลุ่มสมรรถนะเฉพาะ (Specific Competency)

ข้อที่ 3 บริหารจัดการชั้นเรียน

ข้อที่ 5 ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ข้อที่ 4 บุคลิกภาพความเป็นครูและทัศนคติในการปรับตัว

ข้อที่ 9 ศิลปะการใช้สื่อ

ข้อที่ 10 อำนวยการเรียนรู้

ข้อที่ 11 วัดและประเมิน

ข้อที่ 12 ประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อที่ 13 ออกแบบและพัฒนาหลักสูตร

ข้อที่ 15 บูรณาการศาสตร์สู่การสอน

ข้อที่ 16 นวัตกรรมทางการศึกษา

การพัฒนาครูตามแนวทางของ **PTRU Model** ช่วยยกระดับคุณภาพครูให้เป็นมืออาชีพ มีทักษะด้านวิชาการ การบริหารจัดการชั้นเรียน และจรรยาบรรณในวิชาชีพ พร้อมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ครูสามารถปรับตัวเข้ากับบริบทการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และพัฒนาทักษะภาวะผู้นำ รวมถึงความสามารถในการทำงานร่วมกับชุมชน สนับสนุนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังเน้นการปลูกฝังคุณธรรม จิตสาธารณะ และความเป็นพลเมืองที่ดี เพื่อให้ครูเป็นต้นแบบในการพัฒนาผู้เรียนและสังคมอย่างยั่งยืน

4. ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ระยะ 6 ปี (พ.ศ. 2565 - 2570) ได้จัดทำ ภายใต้เจตนารมณ์ของการบริหารมหาวิทยาลัย ในภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน เน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกภาคส่วนในการร่วมกันวิเคราะห์บทบาทภารกิจที่ได้ดำเนินการ ผ่านมาตลอดจนประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของมหาวิทยาลัย ความสอดคล้อง กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 - 2570) แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ฉบับปรับปรุง 11 ตุลาคม 2561 ตลอดจนแนวทางการบริหารมหาวิทยาลัยที่ผู้บริหาร ได้นำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่เป้าหมายการเป็นสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ระยะ 6 ปี (พ.ศ. 2555-2570) เปรียบเสมือนถนนที่มุ่งสู่เป้าหมายที่ชัดเจนสำหรับการพัฒนามหาวิทยาลัยในช่วงระยะเวลา 6 ปี โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่น โดยไม่ทิ้งตัวตนความเป็นเลิศด้านการผลิตและพัฒนา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนการจัด

การศึกษาตลอดช่วงชีวิต ดังนั้น ความสำเร็จ ของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับนี้ จำเป็นต้องอาศัยการรวมพลังกาย พลังใจ และพลังความคิดจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยในทุกภาคส่วน ตลอดจนเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงานมหาวิทยาลัยให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ปรัชญา “การศึกษาเป็นหัวใจของการพัฒนาท้องถิ่น”

วิสัยทัศน์ “เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับประเทศในการผลิตและพัฒนาครูและเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นบนพื้นฐานศาสตร์พระราชา”

พันธกิจ

1. ผลิตและพัฒนาครู รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพ มาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
2. ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพ ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน
3. สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ด้วยการวิจัยและการบริการวิชาการ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน บนพื้นฐานศาสตร์พระราชา
4. เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ
5. พัฒนาระบบบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

อัตลักษณ์ “บัณฑิตมีทักษะชีวิต จิตสาธารณะ และสู้งาน”

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

คนดี ความรู้ดี บุคลิกภาพดี สุขภาพดี พลเมืองดี

เอกลักษณ์ “สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น”

ภายใต้แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ระยะ 6 ปี(พ.ศ.2565-2570) ได้กำหนดเป้าหมายดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา มีเป้าหมาย 2 ข้อ ได้แก่

1. เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับประเทศในการผลิตและพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา
2. มีนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้สู่การศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับคุณภาพการศึกษา มีเป้าหมาย 3 ข้อ ได้แก่

1. การจัดการศึกษามีคุณภาพ ได้มาตรฐานรองรับบริบทพลวัตของการเปลี่ยนแปลง และเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ
2. อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเป็นมืออาชีพ
3. บัณฑิตมีอัตลักษณ์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีเป้าหมาย 3 ข้อ ได้แก่

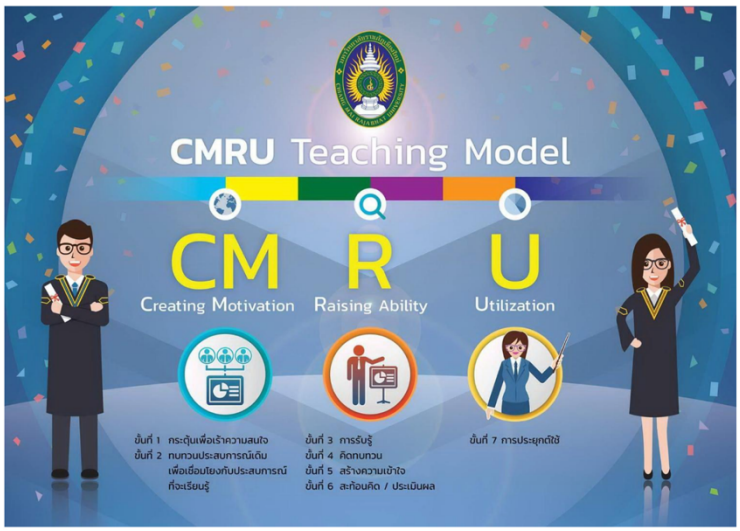
1. ท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง และเติบโตอย่างยั่งยืนในทุกมิติ ด้วยการพัฒนาบนพื้นฐานศาสตร์พระราชา
2. มีระบบการจัดการวิจัย และการบริการวิชาการแบบบูรณาการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย
3. เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้แบบครบวงจร ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย มีเป้าหมาย 2 ข้อ ได้แก่

1. ระบบการจัดการของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามหลักธรรมาภิบาล
2. การพัฒนาพื้นที่ของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุปในประเด็นของการผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ระยะ 6 ปี (2565 – 2570) จะเน้นไปที่การพัฒนาครูที่มีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ในฐานะที่เป็นวิชาชีพชั้นสูง มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับบริบทและวัฒนธรรมของท้องถิ่น สามารถบูรณาการการเรียนรู้ได้หลายรูปแบบ ตลอดจนสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถใช้พัฒนาผู้เรียนได้จริง ผ่านการวิจัย และการบริการวิชาการ รวมถึงการใช้ศาสตร์พระราชาในการสร้างความเข้มแข็งให้ท้องถิ่น

5. CMRU Teaching Model

CMRU Teaching Model เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ถูกพัฒนาขึ้นโดยมุ่งหวังที่จะให้เป็นรูปแบบที่เป็นการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) และเป็นการสร้างเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่จะทำให้เกิดการเผยแพร่ในวงกว้างต่อไป โดยมีรูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการในคุณลักษณะของคนในศตวรรษที่ 21 ใน 3 ด้านคือ 1) ด้านการทำงาน ประกอบด้วยความสามารถในการปรับตัว และภาวะความเป็นผู้นำ 2) ด้านการเรียนรู้ ประกอบด้วยการชี้นำตนเอง การตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเองได้ และ 3) ด้านศีลธรรม ประกอบด้วยความเคารพในผู้อื่น ความซื่อสัตย์ จิตสำนึกพลเมือง ตลอดจนการจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ของ CMRU Teaching Model นั้นจะประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่

1) CM : Creative Motivation หรือขั้นนำ เป็นการสร้างแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียน อยากรู้ และจะเรียนด้วยความกระตือรือร้น โดยจะเป็น

การเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์มายังสิ่งที่เรียน ซึ่งประกอบด้วยสองขั้นตอนย่อยคือ การกระตุ้น และการทบทวนความรู้เดิม

2) R : Raising Learning's Capacity หรือขั้นสอน ซึ่งจะเป็นการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 4 ขั้นตอนคือ การรับรู้ (Reception) การคิดทบทวน (Re-thinking) การสร้างความเข้าใจ (Cognition) และขั้นสะท้อนคิด (Reflection)
3) U : Utilizing Learned Knowledge หรือขั้นสรุป เป็นการประยุกต์และเชื่อมดยงความรู้ที่ได้เข้ากับปัญหาหรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหาใหม่ การลงข้อสรุป และการสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการอธิบาย

จุดเด่นของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ CMRU Teaching Model คือ เป็นรูปแบบที่มีเป้าหมายในการพัฒนา เพื่อให้ตรงกับเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ และยังทำให้เกิดความเข้มแข็งทางวิชาการในการผลิตบัณฑิตด้านครุศาสตร์ และยังเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาคนพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 อีกด้วย สามารถส่งเสริมความสามารถในการคิดของผู้เรียน ผ่านการนำเอาประสบการณ์มาต่อยอดกับความรู้ใหม่และประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม ทำให้เกิดการสร้างนวัตกรรมและการขยายความรู้ นอกจากนี้แล้วยังเป็นการพัฒนาสมองทั้งสองด้านของผู้เรียน เพราะในขั้นตอนการ Raising Learning's Capacity และต่อเนื่องด้วย Utilizing Learned Knowledge จะเป็นการฝึกการใช้ความคิดในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ไปจนถึงการออกแบบสร้างสรรค์ผลงานของตนเองได้

จากผลการวิจัยการนำเอารูปแบบการจัดการเรียนรู้ CMRU Teaching Model มาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 และความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ พบว่าเป็นรูปแบบที่เป็นระบบ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ชัดเจน สามารถนำไปใช้ในการพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะการทำงาน ทักษะการคิด และคุณลักษณะของการเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียน การลงมือปฏิบัติจริงในกิจกรรมต่างๆทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม เปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็น ทำให้เกิดความกล้าแสดงออก และเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบผลงานของตนเอง

จากแนวคิดหลักที่กล่าวมาแล้ว ข้าพเจ้า อาจารย์ ดร.พสุ ปราโมกข์ชน ผู้สมัครเข้ารับการสรรหาเพื่อแต่งตั้งเป็นคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้มีความสนใจ และมีประสบการณ์ด้านการทำงานทั้งการจัดการเรียนรู้ระดับพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา และด้านการบริหาร การเป็นกรรมการในคณะทำงานของมหาวิทยาลัยในส่วนต่างๆ เมื่อวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาและประสบการณ์แล้ว จึงใคร่ขอเสนอแนวทาง และนโยบายในการบริหารคณะครุศาสตร์ดังจะนำเสนอในหัวข้อถัดไป ทั้งนี้แนวคิดในการบริหารและจัดการศึกษาอื่นๆ ที่สอดคล้องกับแต่ละนโยบาย จะถูกสอดแทรกไว้ในรายละเอียดของแนวคิดต่างๆ ที่จะนำเสนอในแต่ละนโยบายเพื่อให้คณะกรรมการได้พิจารณาเป็นลำดับโดยละเอียดต่อไป

ปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจ

ปรัชญา “ครูคือผู้เรียนรู้เพื่อการพัฒนา สร้างปัญญา พัฒนาท้องถิ่น”

วิสัยทัศน์

"คณะครุศาสตร์เป็นผู้นำระดับชาติในการพัฒนาครูมืออาชีพ ด้วยแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผสานนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองต่อบริบทชุมชนท้องถิ่น และความหลากหลายทางวัฒนธรรม"

พันธกิจ

1. ผลิตและพัฒนาครู รวมถึงบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ มาตรฐานระดับสากล และสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พร้อมทั้งพัฒนาศักยภาพครูให้เป็นมืออาชีพที่สามารถจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองต่อความหลากหลาย และการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัล เสริมสร้างสมรรถนะด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21
2. สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ รวมถึงนวัตกรรมทางการศึกษา ผ่านงานวิจัยและการบริการวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา เสริมสร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน
3. ส่งเสริมและปลูกฝังความตระหนักรู้ในคุณค่าของศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น และอัตลักษณ์ความเป็นครู ให้เป็นรากฐานในการสร้างสรรค์การศึกษา และการนำอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมมาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้
4. พัฒนาระบบบริหารจัดการของคณะครุศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และเป็นต้นแบบของการบริหารงานที่ยึดหลักธรรมาภิบาล สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหาร และการดำเนินงานที่โปร่งใส ตอบสนองต่อการพัฒนาของมหาวิทยาลัย

แนวทางการบริหารคณะครุศาสตร์

แนวทางในการบริหารคณะครุศาสตร์ให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการพัฒนาคณะครุศาสตร์ ตามประกาศของมหาวิทยาลัย จำนวน 7 นโยบายดังนี้

นโยบายที่ 1: พัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้นักศึกษาครู

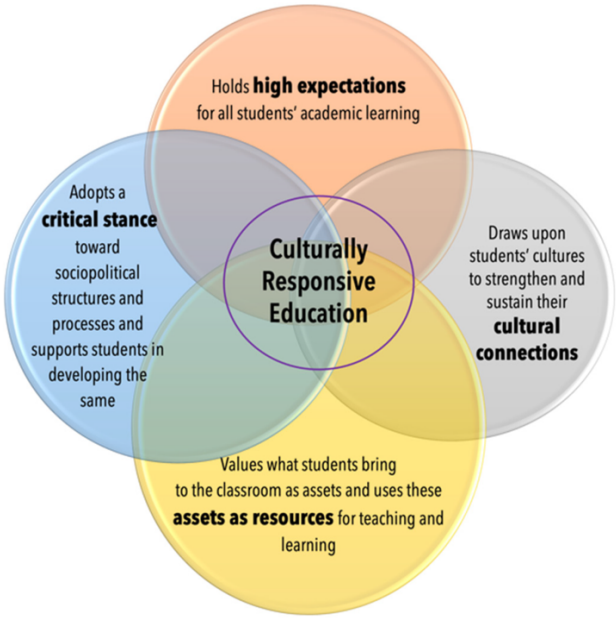
<u>แนวคิด</u>

1) CMRU Teaching Model

CMRU Teaching Model เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งมีจุดเด่นในการจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ Creative Motivation, Raising Learning's Capacity และ Utilizing Learned Knowledge ซึ่งจะมีความสอดคล้องกับแนวคิดของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning และการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquiry Learning) โดยเฉพาะ "Motivation" ซึ่งหมายถึงการให้แรงขับแก่ผู้เรียน การ Motivate นี้เป็นพื้นฐานของการทำให้เกิดการคิดแบบวิพากย์ การมีข้อสงสัยต่อสถานการณ์ที่ได้รับ แล้วเกิดความพยายามอธิบาย ผ่านประสบการณ์และการ Recall ความรู้ในสมอง ตรงกับการ Engagement ในการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ เป็นสิ่งสำคัญมากในการดึงเอาความสนใจของผู้เรียนเข้าสู่การเรียนรู้ การตั้งคำถามจากความสนใจ สงสัย แล้วผลักดันให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยมีผู้สอนเป็นผู้สนับสนุนและกำหนดแนวทางในการสืบเสาะ จนผู้เรียนเกิดการสร้างความรู้และเกิดสมรรถนะขึ้น (Raising Learning' Capacity) สอดคล้องกับขั้นตอน Exploration และ Explanation ของการสืบเสาะ จากนั้นผู้เรียนจะสามารถนำเอาความรู้และสมรรถนะที่เกิดขึ้นมาใช้กับสถานการณ์อื่นๆ หรือประยุกต์ใช้ความรู้เดิมเพื่อต่อยอดสู่ความรู้ใหม่ (Utilizing Learned Knowledge) ซึ่งสอดคล้องกับการ Elaboration ของการสืบเสาะ

CMRU Teaching Model มีความสอดคล้องกับแนวทางในการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะมาก แต่มีจุดเด่นที่ชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะการกำหนดขั้นตอนที่มีความท้าทายเช่นการสร้างแรงจูงใจจากสิ่งเร้าต่างๆ (Motivation) และเน้นไปที่การพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน และกำหนดการนำไปใช้ และอธิบายสร้างความรู้ใหม่

2) การเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรม (Culturally Responsive Education, CRE)

การเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรม (Culturally Responsive Education) หมายถึงการเรียนรู้จากประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่ตนเองหรือผู้อื่นได้พบ โดยนำเรื่องราวมาสู่การไตร่ตรอง สะท้อนคิด หรือการเรียนรู้ความแตกต่าง ความหลากหลายของวัฒนธรรม (Diversity) ความเท่าเทียมกัน (Equity) ในสังคม เพื่อให้เกิดความเข้าใจว่าเส้นทางสู่การเรียนรู้มีหลากหลายกว่าที่คุ้นเคย และเพื่อให้เกิดการนำจินตนาการเชิงวัฒนธรรมมาช่วยการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (วิจารณ์ พานิช, 2015)

การตอบสนองต่อวัฒนธรรม จะต้องประกอบด้วย การรับรู้ถึงวัฒนธรรมที่มีอยู่ทั้งวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมอื่นๆที่พบเจอ จากนั้นจะต้อง “รู้จัก” โดยการวิเคราะห์สิ่งที่อยู่ในวัฒนธรรมหล่านั้นอันประกอบด้วย ภูมิปัญญา ขนบ ธรรมเนียม ประเพณี วิธี พิธีการ รวมถึงมโนทัศน์ ตัวตนของคนที่เป็นเจ้าของวัฒนธรรมนั้น

ในการนำเอา CMRU Teaching Model มาใช้ในการพัฒนานักศึกษาครู (Pre-service Teacher) ในด้านความสามารถในการจัดการเรียนรู้ นั้น ข้าพเจ้าผู้สมัครเข้ารับการสรรหาฯ ได้มีแนวคิดในการนำ CMRU Teaching Model มาเป็นพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้นักศึกษาครูได้เกิดประสบการณ์สามารถนำเอาแนวทางนี้ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ครูได้ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา ซึ่งทราบกันดีว่าบัณฑิตครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เมื่อสำเร็จการศึกษาจะสอบบรรจุเพื่อเข้ารับราชการในสถานศึกษาต่างๆได้เป็นจำนวนมากและส่วนใหญ่ก็มักจะปฏิบัติหน้าที่ครูในพื้นที่ ที่มีความหลากหลายทางวัฒธรรม จากกลุ่มชาติพันธุ์ชนเผ่าต่างๆ หากบัณฑิตครูสามารถนำเอาการจัดการเรียนรู้ CMRU Teaching Model มาผสานร่วมกับแนวทางของ CRE ได้ ย่อมเป็นการสร้างเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของนักศึกษาครูจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ได้เป็นอย่างดี

การตอบสนองทางวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงมายังการจัดการศึกษา จะขอกล่าวเป็นลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ขั้นการสดับ หมายถึงการรู้จัก รับทราบว่ามีวัฒนธรรมของชาติพันธุ์ ชนเผ่า หรือกลุ่มบุคคลอยู่ในพื้นที่ที่ตนปฏิบัติงานอยู่ เช่นในหรือใกล้เคียงกับชุมชน หมู่บ้าน ตำบล ที่โรงเรียนตั้งอยู่
2) ขั้นการรับ หมายถึงการวิเคราะห์ แยกแยะว่าวัฒนธรรมที่ตนรู้จักมานั้นมีเนื้อหาสาระอย่างไร พิธีกรรม ความเชื่อ รูปแบบ ประเพณี การใช้ชีวิต รวมถึงมโนทัศของคนที่อยู่ในวัฒนธรรมนั้น
3) ขั้นการรอง หมายถึงการนำเอาความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์วัฒนธรรมในขั้นรับ มาเชื่อมโยงเข้ากับเนื้อหารายวิชาของตนตามสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลาง/หลักสูตรท้องถิ่น/หลักสูตรสถานศึกษาได้
4) ขั้นการส่ง หมายถึงการสร้างกระบวนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรม นวัตกรรมการสอนเพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ของตน จากการบูรณาการสาระการเรียนรู้เข้ากับวัฒนธรรมตามความเหมาะสม

การดำเนินการดังกล่าวโดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรม หรือนวัตกรรมการสอนที่กล่าวมา จะถูกวางอยู่บนแนวทางและขั้นตอนการสอน CMRU Teaching Model ซึ่งจะต้องถูกนำมาใช้และสอดแทรกลงในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับรายวิชา จนถึงระดับหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาครูเกิดความชำนาญในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ประกอบกับการใช้ Project Base Learning และ Design Base Learning และความสามารถในการจัดการศึกษาที่หลากหลาย และสอดคล้องกับวัฒนธรรมนี้ จะเป็นการสร้างจุดเด่นให้กับบัณฑิตครูของคณะครุศาสตร์และคณะร่วมผลิตต่อไป

“การเรียนรู้ที่แท้ต้องเชื่อมโยงกับชีวิตจริง (ซึ่งก็คือวัฒนธรรมนั่นเอง) ใช้ชีวิตจริง หรือขั้นตอนต่างๆ ของการดำรงชีวิตนั่นเองเพื่อการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่าง "เรียนทั้งเนื้อทั้งตัว" คือต้องเรียนให้ลึกกว่าการไตร่ตรองสะท้อนคิด (reflection) ต้องเรียนโดยการเอาความรู้นั้นไปใช้จริงๆ (experience)”

(วิจารณ์ พานิช, 2015)

<u>เป้าประสงค์ของนโยบาย</u>

1. พัฒนาสมรรถนะนักศึกษาครูในการจัดการเรียนรู้ ตามแนวทาง CMRU Teaching Model และ CRE ให้สามารถออกแบบแผนการสอนที่กระตุ้นการเรียนรู้แบบ Active Learning ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ส่งเสริมให้นักศึกษาครูมีทักษะการสอนที่ตอบสนองต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยสามารถบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น ขนบธรรมเนียม และวัฒนธรรมของผู้เรียนเข้าสู่กระบวนการเรียนการสอน
3. ยกระดับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ให้มีคุณภาพสูงขึ้น โดยนักศึกษาครูสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการ Inquiry-Based Learning, Project-Based Learning และ Design-Based Learning เพื่อให้เกิดทักษะในศตวรรษที่ 21

4. สร้างบัณฑิตครูที่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทางการศึกษากับบริบทของโรงเรียนและชุมชน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรม เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียม
5. เสริมสร้างอัตลักษณ์ของบัณฑิตครูจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ให้เป็นครูมืออาชีพที่มีทักษะการจัดการเรียนรู้ที่ทันสมัยและสามารถนำองค์ความรู้ไปพัฒนาการศึกษาของประเทศได้อย่างยั่งยืน

<u>แผนดำเนินงานระยะ 4 ปี (ปีที่ 1 - ปีที่ 4)</u>

ปีที่ 1: วางรากฐานและเตรียมความพร้อม

1. **พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาจารย์**
   - จัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้คณาจารย์ในคณะครุศาสตร์เกี่ยวกับ **CMRU Teaching Model** และ **Culturally Responsive Education (CRE)**
   - สร้างเครือข่ายอาจารย์ต้นแบบ (Master Trainers) ที่สามารถเป็นที่ปรึกษาให้แก่นักศึกษาครู
2. **ปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพครู**
   - ปรับโครงสร้างรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ CMRU Teaching Model และ CRE
   - บูรณาการการเรียนรู้ผ่านโครงการ (Project-Based Learning) และการออกแบบ (Design-Based Learning) ลงในหลักสูตร
3. **พัฒนาแหล่งเรียนรู้และสื่อการสอน**
   - สร้างแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับแชร์สื่อการสอนและแนวปฏิบัติที่ดี
   - สนับสนุนให้อาจารย์และนักศึกษาออกแบบสื่อการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ปีที่ 2: ทดลองใช้และพัฒนา

1. **นำร่องการใช้ CMRU Teaching Model และ CRE ในห้องเรียน**
   - ให้นักศึกษาครูทดลองใช้โมเดลการสอนในวิชาฝึกปฏิบัติการสอนและสังเกตการสอน
   - จัดกิจกรรม "ชุมชนการเรียนรู้ของครู" (Professional Learning Community) เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์
2. **ขยายการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในโรงเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม**
   - จัดทำข้อตกลงความร่วมมือกับโรงเรียนในพื้นที่ชาติพันธุ์หรือโรงเรียนที่มีนักเรียนจากหลากหลายวัฒนธรรม
   - ส่งเสริมให้โรงเรียนเครือข่ายใช้แนวทาง CMRU Teaching Model

3. **ติดตามและปรับปรุงแนวทางการดำเนินงาน**
    - สำรวจความคิดเห็นจากอาจารย์ นักศึกษา และโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ
    - วิเคราะห์ผลการดำเนินงานและปรับปรุงแนวทางการจัดการเรียนรู้

ปีที่ 3: ขยายผลและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้

1. **พัฒนาและเผยแพร่ชุดนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ CMRU Teaching Model และ CRE**
    - สนับสนุนให้นักศึกษาครูพัฒนาแผนการสอนและนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ใช้แนวทางดังกล่าว
    - จัดการประกวดหรือเวทีนำเสนอแนวปฏิบัติที่ดี
2. **ขยายความร่วมมือกับโรงเรียนและชุมชน**
    - เพิ่มจำนวนโรงเรียนเครือข่ายที่นำร่องใช้ CMRU Teaching Model และ CRE
    - ส่งเสริมให้นักศึกษาครูออกแบบโครงการชุมชนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อบริบทของโรงเรียนและชุมชน
3. **วิจัยและเผยแพร่องค์ความรู้**
    - ส่งเสริมการทำวิจัยเกี่ยวกับผลลัพธ์ของการใช้ CMRU Teaching Model และ CRE
    - เผยแพร่องค์ความรู้ผ่านการประชุมวิชาการและวารสารทางการศึกษา

ปีที่ 4: ประเมินผลและพัฒนาอย่างยั่งยืน

1. **ประเมินผลลัพธ์ของโครงการในทุกมิติ**
    - วัดผลการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาครูในการจัดการเรียนรู้
    - ประเมินผลการนำแนวทางไปใช้ในโรงเรียนเครือข่าย Immerse school
2. **ปรับปรุงหลักสูตรและแนวปฏิบัติให้ยั่งยืน**
    - ปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพครูให้มีการบูรณาการ CMRU Teaching Model และ CRE อย่างถาวร
    - พัฒนาแนวทางใหม่ ๆ ตามผลการวิจัยและข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้อง
3. **สร้างศูนย์เรียนรู้และขยายเครือข่ายระดับประเทศ**
    - จัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศด้านการผลิตและพัฒนาครู (แนวทาง CMRU Teaching Model และ CRE)
    - ขยายเครือข่ายความร่วมมือไปยังมหาวิทยาลัยและสถาบันอื่น ๆ

<u>ตัวชี้วัดความสำเร็จ</u>

1. นักศึกษาครู **100%** ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับ CMRU Teaching Model และ CRE
2. อย่างน้อย **80%** ของนักศึกษาครูสามารถออกแบบและนำเสนอแผนการสอนที่ใช้แนวทางดังกล่าว
3. มีโรงเรียนเครือข่ายเข้าร่วมโครงการอย่างน้อย 30 โรงเรียน
4. มีผลงานวิจัยและนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ
5. มีการบูรณาการแนวทางนี้ลงในหลักสูตรของคณะครุศาสตร์อย่างเป็นทางการ

นโยบายที่ 2: พัฒนาทักษะวิชาชีพครูยุคใหม่

<u>แนวคิด</u>

1) **สมรรถนะครูแห่งอนาคต (Future Teacher Competencies)** เป็นกรอบแนวทางที่องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD, 2018) และองค์การยูเนสโก (UNESCO, 2021) ได้กำหนดขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมให้ครูในศตวรรษที่ 21 โดยเน้นให้ครูมีทักษะที่ครอบคลุมทั้งด้านดิจิทัล การคิดเชิงวิพากษ์ และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ในยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการศึกษา ครูจำเป็นต้องมี **Digital Literacy** หรือความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้และการบริหารจัดการ เช่น การใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อจัดการเอกสาร การสื่อสาร และการบริหารห้องเรียน นอกจากนี้ แนวคิดเรื่อง **AI Literacy** ยังเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้ครูสามารถเข้าใจและประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงสามารถใช้ระบบอัตโนมัติเพื่อช่วยบริหารจัดการงานโรงเรียน เช่น การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหรือการใช้ AI ช่วยออกแบบแผนการสอน นอกเหนือจากทักษะด้านเทคโนโลยีแล้ว ครูยุคใหม่ยังต้องมีทักษะด้านการบริหารจัดการโรงเรียน เช่น **Management & Administration Skills** ซึ่งครอบคลุมถึงความสามารถในการทำงานสารบัญ การจัดทำเอกสารทางราชการ การบริหารโครงการ รวมถึงการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นไปตามระเบียบของภาครัฐ การเสริมสร้างสมรรถนะในด้านเหล่านี้จะช่วยให้ครูสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อน นโยบาย "พัฒนาทักษะวิชาชีพครูยุคใหม่" จึงมีเป้าหมายเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาครูให้สามารถรับมือกับบริบทของการศึกษาในยุคดิจิทัล มีทักษะที่รอบด้าน และสามารถเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ

2) การใช้ปัญญาประดิษฐ์ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer AI Learning)

โดย AI ทำหน้าที่สนับสนุนการจับคู่กับผู้เรียนในการพัฒนาระดับการเรียนรู้หรือพัฒนาทักษะในลักษณะของการให้คำปรึกษา การช่วยคิด หรือช่วยแนะนำแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล แนวคิดนี้ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) และช่วยให้การแลกเปลี่ยนความรู้ในกลุ่มผู้เรียนเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตัวอย่างของการใช้ Peer AI ในการจัดการศึกษา

2.1) การจับคู่ผู้เรียนให้เหมาะสม (AI-Powered Peer Matching)

AI สามารถวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียน เช่น คะแนน การมีส่วนร่วม หรือสไตล์การเรียนรู้ เพื่อนำมาจับคู่กับเพื่อนที่สามารถช่วยเหลือกันได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ งานวิจัยโดย Kizilcec et al. (2017) พบว่า การจับคู่ผู้เรียนตามความสามารถและรูปแบบการเรียนรู้สามารถช่วยให้เกิดการมีส่วนร่วมที่ดีขึ้นและเพิ่มโอกาสในการประสบความสำเร็จทางการศึกษา

2.2) การให้คำแนะนำและ Feedback อัตโนมัติ (AI-Generated Feedback)

Peer AI สามารถช่วยประเมินคำตอบของผู้เรียนและให้คำแนะนำเบื้องต้นก่อนที่เพื่อนจะเข้ามาให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม ระบบ AI อย่าง Eedi และ Squirrel AI ถูกพัฒนาเพื่อวิเคราะห์คำตอบของนักเรียนและให้ข้อเสนอแนะเชิงโครงสร้างที่ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาความเข้าใจได้ดีขึ้น

2.3) การสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ (AI-Supported Learning Communities)

AI สามารถช่วยจัดการกลุ่มเรียนรู้โดยอัตโนมัติ เช่น แนะนำหัวข้อสนทนา แบ่งกลุ่มสนทนา และให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วม งานศึกษาของ Roll et al. (2021) พบว่า AI สามารถใช้วิเคราะห์บทสนทนาและส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในการเรียนรู้แบบกลุ่ม

2.4) การแปลภาษาและสนับสนุนความหลากหลาย (AI for Inclusivity)

AI ช่วยลดอุปสรรคทางภาษาในการเรียนรู้แบบ Peer Learning โดยสามารถแปลภาษาแบบเรียลไทม์ ทำให้ผู้เรียนจากต่างวัฒนธรรมสามารถสื่อสารและเรียนรู้ร่วมกันได้ดีขึ้น ระบบ AI เช่น Google Translate และ DeepL ถูกนำมาใช้ในแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์เพื่อสนับสนุนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภาษาในการศึกษา (Chaudhry & Kazim, 2020)

2.6) การสร้าง AI เป็นเพื่อนร่วมเรียน (AI as a Learning Buddy)

Peer AI สามารถทำหน้าที่เป็น "เพื่อนเรียนรู้เสมือน" ที่คอยช่วยเหลือนักเรียนแบบส่วนตัวในลักษณะของ Chatbot หรือ Virtual Tutor เช่น ระบบ ChatGPT, Socratic AI และ Duolingo AI Tutor ที่สามารถสนทนาโต้ตอบและช่วยอธิบายเนื้อหาให้ผู้เรียนได้แบบเรียลไทม์ (Holstein et al., 2020)

2.7) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Learning Analytics & AI-Driven Insights)

AI สามารถวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อนำมาปรับปรุงการสอน เช่น วิเคราะห์ว่าผู้เรียนมีปัญหาในหัวข้อใดและแนะนำแนวทางการปรับปรุง งานศึกษาของ Siemens & Baker (2019) พบว่าการใช้ AI เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้สามารถช่วยพัฒนากลยุทธ์การสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Peer AI เป็นเครื่องมือที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบร่วมมือผ่านการจับคู่ผู้เรียน การให้ Feed back อัตโนมัติ การสนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ การลดอุปสรรคด้านภาษา การสร้าง AI เป็นเพื่อนเรียนรู้ และการใช้ AI วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อปรับปรุงการสอน งานวิจัยหลายฉบับระบุว่า Peer AI สามารถช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทำให้การเรียนรู้เป็นส่วนตัวมากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากต่อระบบการศึกษาในปัจจุบันและอนาคต

3) ครูรัก(ษ์)ถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งเป็นโครงการที่สร้างโอกาสทางการศึกษาสำหรับนักเรียนในพื้นที่ห่างไกล เป็นครูรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาคุณภาพโรงเรียนของชุมชน “ร่วมมือ ร่วมใจ สร้างครูรุ่นใหม่หัวใจรัก(ษ์)ถิ่น ซึ่งเป็นโครงการที่เน้นไปที่การพัฒนานักเรียนในท้องถิ่นที่ห่างไกลเพื่อบรรจุเป็นครู โดยจะทำให้ให้เกิดจิตวิญญาณของความเป็นครู มีทักษะ ความสามารถ ความพร้อมสำหรับการจัดการเรียนรู้ของครูใน

ศตวรรษที่ 21 และยังเป็นการบรรเทาปัญหาการขาดแคลนครูที่หลายโรงเรียนในพื้นที่ห่างไกลประสบอยู่ เช่น การมีครูไม่เพียงพอต่อนักเรียน ครูไม่ครบชั้น การโยกย้ายครู และยังเป็นการสร้างและพัฒนาต้นแบบของสถาบันผลิตและพัฒนาครูที่มีการจัดการเรียนรู้แนวใหม่ ปรับเปลี่ยนบทบาทของครูในอนาคต มีครูที่มีศักยภาพสอดคล้องกับบริบทของชุมชนและพื้นที่ ครูที่ได้รับการบรรจุในพื้นที่ห่างไกลแต่อยู่ในพื้นที่ภูมิลำเนาของตนเองก็จะเป็นการลดและแก้ปัญหาการขาดแคลนครู และทำให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่ห่างไกลได้เข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียม

จุดเด่นของโครงการครูรัก(ษ์)ถิ่นนั้น ไม่เพียงเป็นกระบวนการผลิตและพัฒนาครูที่มีความรู้ความสามารถในการสอนเท่านั้น แต่ทราบกันดีว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่ได้ร่วมโครงการนี้ และได้พัฒนานักศึกษาครูที่ได้รับคัดเลือกในหลากหลายมิติ โดยเฉพาะทักษะในการทำงานด้านอื่นด้วย เช่นทักษะด้านเกษตร ทักษะด้านอาหาร การจัดทำผลิตภัณฑ์ต่างๆ เป็นที่ยอมรับของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) จากแนวการดำเนินงานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ใช้ในโครงการนี้ ย่อมสามารถนำมาใช้เป็น Model ในการผลิตและพัฒนาครูของนักศึกษาครูทั่วไปได้เช่นกัน โดยจะเป็นการ Up Skill ต่างๆ ที่จำเป็นต่อการทำหน้าที่อื่นๆนอกจากงานสอนให้กับนักศึกษาครู เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานของนักศึกษาภายหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว

จากแนวคิดทั้งสามที่กล่าวมา จะถูกนำมาใช้ร่วมกันในการยกระดับความสามารถในการทำงานของนักศึกษาครูแบบผสมผสาน มีความพร้อมในการปฏิบัติงานในโรงเรียนได้ สามารถปรับตัวเข้ากับการทำงานได้อย่างรวดเร็ว

<u>เป้าประสงค์ของนโยบาย</u>

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการบริหารจัดการงานโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เสริมสร้างทักษะด้านการบริหารงานของโรงเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานของภาครัฐ
2. เพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพที่หลากหลายและสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนท้องถิ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะเสริมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนในพื้นที่ห่างไกล
3. เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและ AI ในการจัดการเรียนรู้ ให้ครูสามารถใช้ AI ในการออกแบบการเรียนรู้ การจัดการห้องเรียน สนับสนุนการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนผ่าน AI
4. เพื่อนำเอาแนวทางของโครงการ "ครูรัก(ษ์)ถิ่น" ซึ่งเน้นการพัฒนาครูให้เหมาะสมกับบริบทโรงเรียนท้องถิ่นมาขยายผลและประยุกต์ใช้ในการพัฒนานักศึกษาครูทั่วไป

<u>แผนดำเนินงานระยะ 4 ปี (ปีที่ 1 - ปีที่ 4)</u>

ปีที่ 1: การวางรากฐานและเตรียมความพร้อม

1. การวางโครงสร้างหลักสูตรและพัฒนาเนื้อหา
    - ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้ครอบคลุมสมรรถนะครูแห่งอนาคต (Future Teacher Competencies) เช่น Digital Literacy, AI Literacy, Management & Administration Skills
    - พัฒนาเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ AI ในการเรียนการสอน และการจัดการชั้นเรียน
2. การวางระบบสนับสนุนและสร้างเครือข่าย
    - ตั้งศูนย์ AI for Teacher Development เพื่อให้ความช่วยเหลือนักศึกษาครู
    - ประสานความร่วมมือกับโรงเรียนในท้องถิ่น เพื่อเตรียมการฝึกสอนและฝึกอบรม

ปีที่ 2: การดำเนินการทดลองและขยายผล

1. ทดลองใช้ AI ในการเรียนรู้แบบ Peer AI Learning
    - นำร่องระบบ AI สำหรับ Peer Matching, AI-Generated Feedback, และ AI Learning Communities ในบางหลักสูตร
    - ติดตามผลและปรับปรุงการใช้งาน AI ในการสนับสนุนการเรียนการสอน
2. การขยายโครงการ “ครูรัก(ษ์)ถิ่น”
    - นำหลักการของโครงการ “ครูรัก(ษ์)ถิ่น” มาปรับใช้กับนักศึกษาครูทั่วไปในหลักสูตรที่พร้อม
    - จัดอบรมเสริมทักษะด้านอื่น เช่น ทักษะเกษตร ทักษะอาหาร ทักษะบริหารชุมชน
3. การฝึกอบรมการบริหารจัดการโรงเรียน
    - พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านการบริหารงานโรงเรียน เช่น การทำเอกสารราชการ การจัดทำงบประมาณ การบริหารโครงการ
    - ให้นักศึกษาครูได้ฝึกสอนทดลองทำงานจริงในโรงเรียน (ระหว่าง SIL1, SIL2)

ปีที่ 3: การปรับปรุงและพัฒนาให้เป็นระบบมาตรฐาน

1. ขยายผลการใช้ AI และ Digital Literacy
    - นำ AI เข้ามาใช้กับโรงเรียนที่เป็นเครือข่ายของมหาวิทยาลัย
    - ส่งเสริมให้นักศึกษาครูออกแบบแผนการสอนโดยใช้ AI ในรูปแบบของ Peer AI
2. การขยายการปรับใช้โครงการ “ครูรัก(ษ์)ถิ่น” ให้ครอบคลุมหลักสูตรต่างๆให้มากขึ้น
    - สร้างความร่วมมือกับหลักสูตรต่างๆ รวมถึงมีเครือข่ายโรงเรียนในพื้นที่ (Immerse school)
3. ติดตามและประเมินผลนักศึกษาครูที่เข้าสู่ระบบโรงเรียน
    - ติดตามและให้คำปรึกษาแก่ครูใหม่ที่ได้รับการบรรจุในโรงเรียนท้องถิ่น
    - ปรับปรุงแนวทางการฝึกสอนและการพัฒนาครู

ปีที่ 4: ประเมินผลการพัฒนาและปรับให้เป็นนโยบายถาวร

1. การประเมินผลและสรุปผลโครงการ
    - ประเมินผลการใช้ AI ในการเรียนรู้แบบ Peer Learning และการบริหารโรงเรียน
    - ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาครูที่ใช้แนวทางของโครงการ “ครูรัก(ษ์)ถิ่น”
2. การพัฒนาและต่อยอดสู่ระดับชาติ
    - จัดทำรายงานสรุปและข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
    - มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานให้แก่สถาบันอุดมศึกษาอื่น

<u>ตัวชี้วัดความสำเร็จ</u>

1. นักศึกษาครูไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีทักษะ AI, Digital Literacy และการบริหารงานโรงเรียน พร้อมใช้งานจริง
2. นักศึกษาครูไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ผ่านการฝึกอบรม ทักษะการบริหารโรงเรียนด้านต่างๆ และทักษะอาชีพเสริมที่เหมาะสม
3. มีการจัดหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ AI รูปแบบต่างๆในการเรียนรู้ และนักศึกษามีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
4. โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีไม่น้อยกว่า 30 โรงเรียน
5. เกิดความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่ไม่ใช่โรงเรียนอย่างน้อย 3 แห่ง

นโยบายที่ 3: ยกระดับความพร้อมนักศึกษาครูก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

<u>แนวคิด</u>

1) CMRU Teaching Model กับการพัฒนาทักษะวิชาชีพครู การปรับหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ **CMRU Teaching Model** โดยเน้นการเรียนรู้ที่เป็นองค์รวม (Holistic Learning) การบูรณาการศาสตร์แขนงต่างๆ และการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง และต้องมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียนเครือข่าย เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติการสอนภายใต้การดูแลของอาจารย์และครูพี่เลี้ยงที่ใช้แนวทาง CMRU Teaching Model

นอกจากนี้จะต้องจัดให้มีการนำเอาแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบ CMRU Teaching Model แทรกเข้าไปในการรายวิชาเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หรืออาจจัดเป็นคอร์สอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการจัดการเรียนการสอนในสภาพแวดล้อมเสมือนจริงก่อนออกฝึกประสบการณ์

2) Culturally Responsive Education พัฒนาหลักสูตรที่เน้น **Culturally Responsive Teaching** เพื่อให้นักศึกษาสามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้เรียน โดยจะเป็นการสนับสนุนให้นักศึกษาฝึกออกแบบแผนการสอนที่คำนึงถึงบริบทของโรงเรียน ชุมชน และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของผู้เรียน และคณะต้องส่งเสริมการใช้สื่อและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและการศึกษาข้ามวัฒนธรรม

3) AI และเทคโนโลยีเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้และการฝึกสอน ผ่าน **Peer AI** และ AI Tutor ในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษาแบบเฉพาะบุคคล เพื่อพัฒนาทักษะด้านการจัดการเรียนรู้ จัดทำแพลตฟอร์ม **AI-powered Teaching Simulation** เพื่อให้นักศึกษาสามารถฝึกออกแบบการสอนและรับ feed back จาก AI ก่อนเข้าสู่ห้องเรียนจริง และส่งเสริมการใช้ **AI Classroom Analytics** เพื่อให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้เรียนและปรับปรุงการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสนับสนุนการสร้างสื่อการสอนดิจิทัล เช่น **AI-Generated Learning Materials** เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

4) ระบบพี่เลี้ยงและเครือข่ายการเรียนรู้ร่วมกัน โดยพัฒนาระบบ **AI-assisted Mentoring** เพื่อให้ครูพี่เลี้ยงและอาจารย์สามารถให้คำปรึกษาและติดตามพัฒนาการของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงส่งเสริมการใช้ **AI-supported Peer Learning Communities** เพื่อให้นักศึกษาสามารถแลกเปลี่ยนความรู้และฝึกฝนทักษะร่วมกันผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล และให้การสนับสนุนการทำโครงการวิจัยและนวัตกรรมการสอนที่ใช้ AI และเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการที่สามารถนำไปใช้จริงในโรงเรียน

5) สถานศึกษา Immerse school ให้นักศึกษาในแต่ละหลักสูตรได้ไปฝังตัวในโรงเรียนระหว่างการเป็นนักศึกษาเพื่อให้เกิดการบ่มเพาะ เรียนรู้ ร่วมกับอาจารย์ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ซึ่งจะทำให้เกิดแนวคิด แนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา มีงานวิจัยที่ทำร่วมกันระหว่างคณาจารย์ นักศึกษา ครูในโรงเรียน

<u>เป้าประสงค์ของนโยบาย</u>

1. เพื่อพัฒนานักศึกษาให้สามารถจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง CMRU Teaching Model
2. การมีสถานศึกษาร่วมเป็น Immerse school ในการผลิตและพัฒนาครู รวมถึงการสร้างงานวิจัยร่วมกันระหว่างอาจารย์ นักศึกษาและครูในโรงเรียน
3. เพื่อให้เกิดโรงเรียนเครือข่ายที่ใช้ CMRU Teaching Model ขึ้น เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติการสอนในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
4. เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้าน Culturally Responsive Education นักศึกษาสามารถออกแบบแผนการสอนและกิจกรรมที่คำนึงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและบริบทของโรงเรียนที่ไปฝึกสอนได้ รวมทั้งมีทักษะในการใช้สื่อและวิธีการสอนที่สอดคล้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและบริบทของชุมชนที่ปฏิบัติการสอน
5. เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้และการฝึกสอนด้วย AI และเทคโนโลยี นักศึกษาจะได้รับการฝึกฝนผ่าน AI-powered Teaching Simulation ก่อนออกฝึกประสบการณ์จริง สามารถใช้ AI Classroom Analytics เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้เรียนและปรับปรุงการสอนได้
6. พัฒนาระบบพี่เลี้ยงและเครือข่ายการเรียนรู้ด้วย AI มีระบบ AI-supported Peer Learning Communities อย่างต่อเนื่องและสามารถแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. มีระบบการประเมินความพร้อมก่อนออกฝึกประสบการวิชาชีพ แบบ Three Domain Assessment ซึ่งประกอบด้วย ด้านความรู้และวิชาการ (Academic & Pedagogical Knowledge) ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ (Teaching Skills & Classroom Management) และ ด้านจิตวิญญาณและทัศนคติของความเป็นครู (Professional Ethics & Teacher Disposition)

<u>แผนดำเนินงานระยะ 4 ปี (ปีที่ 1 - ปีที่ 4)</u>

ปีที่ 1: การวางรากฐานและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

1. จัดเตรียมความพร้อมนักศึกษาก่อนฝึกสอน (Pre-Internship Readiness Program)
    - การให้ความรู้เกี่ยวกับ CMRU Teaching Model, Culturally Responsive Teaching, และ AI in Education
    - ออกแบบแนวทางการประเมินความพร้อมของนักศึกษาก่อนออกฝึกสอน
2. พัฒนาระบบ AI-powered Teaching Mentoring
    - สร้างระบบ AI-assisted Mentoring สำหรับให้นักศึกษาได้รับ Feed back จากครูพี่เลี้ยงร่วมกับ AI
    - สร้างเครือข่ายโรงเรียน Immerse school
    - คัดเลือกและสร้างโรงเรียนเครือข่าย Immerse school ที่มีความพร้อมร่วมทำงานกับมหาวิทยาลัย

ปีที่ 2: การทดสอบและขยายผลสู่การปฏิบัติจริง

1. จัดตั้ง Teaching Lab School ภายในมหาวิทยาลัย
    - ให้โอกาสนักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติก่อนออกสู่โรงเรียนจริง
2. ขยายเครือข่ายโรงเรียน Immerse school
    - เพิ่มจำนวนโรงเรียนเครือข่าย
    - จัดอบรมครูพี่เลี้ยงเกี่ยวกับ CMRU Teaching Model และ AI-supported Teaching และแนวทางในการทำงานวิจัยร่วมกันคณาจารย์และนักศึกษา

ปีที่ 3: การขยายผลสู่ระดับมหาวิทยาลัยและโรงเรียนเครือข่าย

1. ปรับหลักสูตรและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้ทันสมัย (Internship 4.0)
    - บูรณาการเทคโนโลยี AI และแพลตฟอร์มดิจิทัลเข้าสู่หลักสูตรฝึกสอน
    - ปรับเปลี่ยนแนวทางการนิเทศก์โดยใช้ AI-assisted Mentoring
    - จัดทำแพลตฟอร์มสำหรับนักศึกษาฝึกสอนเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์
2. จัดการประชุมวิชาการและเวิร์คช็อปเกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมการศึกษา บนพื้นฐานของ CMRU Teaching Model , CRE
    - จัดประชุมวิชาการระดับชาติและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างอาจารย์ นักศึกษา และครูพี่เลี้ยง ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ปีที่ 4: การพัฒนาอย่างยั่งยืนและขยายผลสู่ระดับประเทศ

1. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาฝึกสอน และพัฒนาโมเดลการฝึกสอนที่ยั่งยืน
    - นำข้อมูลจากการฝึกสอน 3 ปี มาวิเคราะห์และปรับปรุงแนวทางการพัฒนาครู
    - ต่อยอด CMRU Teaching Model ให้สามารถนำไปใช้ในบริบทที่หลากหลาย
2. เผยแพร่และขยายผลแนวทางการฝึกสอนที่ใช้ AI สู่โรงเรียนทั่วประเทศ
    - จัดทำคู่มือและหลักสูตรการพัฒนาครูโดยใช้ AI
    - ขยายเครือข่ายโรงเรียนเครือข่ายให้มากขึ้น ครอบคลุมพื้นที่ที่หลากหลาย
3. จัดตั้ง “ศูนย์ความเป็นเลิศด้านการผลิตและพัฒนาครู (แนวทางนวัตกรรมการสอนและการเรียนรู้ตามบริบทวัฒนธรรมด้วย CMRU Teaching Model)”
    - เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้และงานวิจัย
    - พัฒนาเครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการฝึกสอนของนักศึกษาและครูทั่วประเทศ

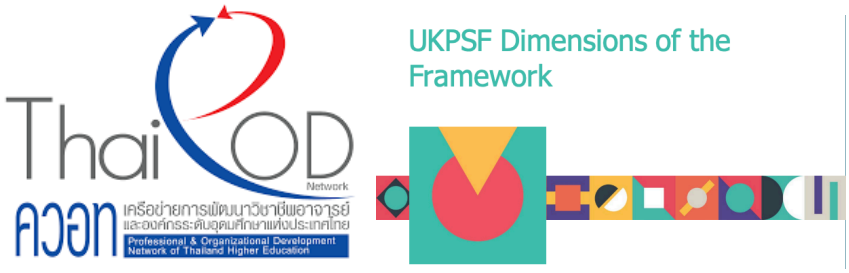
ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. ร้อยละ 80 ของนักศึกษาครูที่ผ่านการอบรมและสามารถจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง CMRU Teaching Model ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. โรงเรียน เข้าร่วมเป็น Immerse School และดำเนินกิจกรรมร่วมกับคณะครุศาสตร์อย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 15 โรงเรียนเมื่อครบ 4 ปี
3. นักศึกษาครูสามารถออกแบบแผนการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและบริบทของโรงเรียนที่ฝึกสอน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70
4. นักศึกษาที่ใช้ AI-powered Teaching Simulation มีผลประเมินการสอนดีขึ้นหลังการฝึกฝน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75
5. ร้อยละ 90 ของนักศึกษาที่ได้รับคำรับรองจากโรงเรียนเครือข่ายว่ามีความพร้อมและสามารถปฏิบัติหน้าที่ในการฝึกสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในปีที่ 4

นโยบายที่ 4: ยกระดับอาจารย์ผู้สอนสู่มาตรฐานสากล ให้มีสมรรถนะด้านการสอน วิจัย และบริการวิชาการ

<u>แนวคิด</u>

1) กรอบมาตรฐานวิชาชีพอาจารย์ตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพอาจารย์เพื่อส่งเสริมการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (Thailand Professional Standard Framework, Thailand PSF)

Thailand PSF เป็นแนวทางที่ใช้ในการกำหนดมาตรฐานและพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา โดยได้รับอิทธิพลจากกรอบมาตรฐานวิชาชีพสากล เช่น UKPSF (UK Professional Standards Framework) ที่ใช้ในสหราชอาณาจักร ซึ่ง Thailand PSF เป็นกรอบแนวทางที่ช่วยให้บุคลากรด้านการสอนในมหาวิทยาลัยมีมาตรฐานและแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยกำหนดระดับของสมรรถนะและแนวทางปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศ เพื่อให้เกิดการยกระดับคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เกิดการจัดการศึกษาที่มีมาตรฐานชัดเจน ส่งเสริมให้อาจารย์ได้พัฒนาทักษะและนวัตกรรมการสอน รวมถึงเป็นแนวทางในการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์โดยการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา สร้างแรงจูงใจในการปรับปรุงการทำงานของตนเอง รวมถึงทำให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานสากล สามารถแลกเปลี่ยนและพัฒนาความร่วมมือทางการศึกษาระหว่างประเทศ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาจากการที่การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาและสามารถนำไปใช้ได้จริงในทั้งในส่วนของงานและการใช้ชีวิต

ในส่วนของคุณภาพอาจารย์ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ

องค์ประกอบที่ 1 ด้านความรู้ (Knowledge) มี 2 องค์ประกอบย่อยคือ

1) ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาของตน

2) ความรู้ในศาสตร์การสอนและการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 2 ด้านสมรรถนะ (Competencies) มี 4 องค์ประกอบย่อยคือ

1) ออกแบบและวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิผล

3) เสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน

4) วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน พร้อมทั้งสามารถให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างสร้างสรรค์

องค์ประกอบที่ 3 ด้านค่านิยม (Values) มี 2 องค์ประกอบย่อยคือ

1) คุณค่าในการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์ และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

2) ธำรงไว้ซึ่งจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพอาจารย์

2) ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

นโยบายนี้จะนำเอาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่มาปรับใช้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เป้าหมายที่ 1 และ 2 คือ

1. เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำระดับประเทศในการผลิตและพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา

2. มีนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้สู่การศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับคุณภาพการศึกษา เป้าหมายที่ 1 และ 2 คือ

1. การจัดการศึกษามีคุณภาพ ได้มาตรฐานรองรับบริบทพลวัตของการเปลี่ยนแปลง และเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

2. อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเป็นมืออาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เป้าหมายที่ 2 คือ

2. มีระบบการจัดการวิจัย และการบริการวิชาการแบบบูรณาการ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย

3) การใช้ AI ในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาครู ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการสร้างบุคลากรทางการศึกษาแห่งอนาคต การนำ AI มาใช้ในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาครูไม่ได้เป็นเพียงการเพิ่มศักยภาพทางเทคโนโลยี แต่ยังช่วยให้เกิดมีสมรรถนะที่จำเป็นในการออกแบบการเรียนรู้ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาอาจารย์มหาวิทยาลัยให้สามารถสอนนักศึกษาครูให้มีความพร้อมในการบูรณาการสมรรถนะด้าน AI เข้ากับการจัดการเรียนรู้ จำเป็นต้องเริ่มจากการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเกี่ยวกับ AI ให้กับอาจารย์ก่อน เพื่อให้พวกเขาสามารถออกแบบการสอนที่ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและความต้องการของสังคมยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อาจารย์มหาวิทยาลัยควรได้รับการอบรมเกี่ยวกับแนวคิดพื้นฐานของ AI ตลอดจนการใช้งานเครื่องมือ AI ที่สามารถนำมาใช้ในบริบทการศึกษาได้ เช่น ระบบการเรียนรู้แบบปรับตัว (Adaptive Learning Systems) ปัญญาประดิษฐ์สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลการเรียนรู้ของนักศึกษา (Learning Analytics) หรือการใช้ AI ในการพัฒนาเนื้อหาและสื่อการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ อาจารย์ควรได้รับการสนับสนุนให้ทดลองใช้ AI ในการสอนจริง เพื่อให้เข้าใจถึงประโยชน์และข้อจำกัดของ AI ในบริบทการศึกษา

การพัฒนาหลักสูตรที่บูรณาการ AI เข้าไปในการสอนนักศึกษาครูเป็นอีกแนวทางสำคัญ อาจารย์มหาวิทยาลัยควรออกแบบหลักสูตรที่ไม่เพียงแต่ให้ความรู้เกี่ยวกับ AI เท่านั้น แต่ยังต้องเน้นการฝึกทักษะด้านการใช้ AI ในการออกแบบการเรียนรู้ เช่น การใช้ AI ในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบ Interactive การใช้ AI ในการวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้เรียน และการนำ AI มาใช้เป็นเครื่องมือช่วยประเมินผลการเรียนรู้

ของนักศึกษา นอกจากนี้ อาจารย์ควรได้รับการส่งเสริมให้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้ AI ในการศึกษา เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของมหาวิทยาลัยไทย รวมถึงควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างอาจารย์ นักวิจัย และผู้เชี่ยวชาญด้าน AI เพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีและร่วมกันพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ การส่งเสริมให้อาจารย์มีทัศนคติที่เปิดกว้างและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี AI ไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการสอน แต่ยังเป็นปัจจัยที่สามารถเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนรู้ได้อย่างสิ้นเชิง อาจารย์จำเป็นต้องมีแนวคิดที่พร้อมจะทดลอง ปรับตัว และพัฒนาแนวทางการสอนใหม่ ๆ เพื่อให้สามารถเตรียมนักศึกษาครูให้พร้อมสำหรับการเป็นครูในยุคดิจิทัลที่สามารถบูรณาการ AI เข้ากับการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) การศึกษาที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรม (Culturally Responsive Education) การพัฒนาอาจารย์คณะครุศาสตร์ให้มีความรู้ความเข้าใจในแนวคิดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรม (Culturally Responsive Education - CRE) เป็นสิ่งสำคัญ เพื่อเตรียมความพร้อมให้พวกเขาสามารถถ่ายทอดแนวทางนี้สู่นักศึกษาครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจารย์ควรได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักการของ CRE ที่เน้นการตระหนักรู้ถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความเท่าเทียม และความเป็นธรรมในระบบการศึกษา รวมถึงวิธีการบูรณาการแนวคิดดังกล่าวเข้ากับการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้นักศึกษาครูสามารถนำไปใช้ในการสอนนักเรียนที่มาจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ คณะครุศาสตร์จะส่งเสริมให้อาจารย์ทำวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับ CRE เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และแนวทางการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนในพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม งานวิจัยเหล่านี้ไม่เพียงช่วยให้อาจารย์เข้าใจและพัฒนาการสอนของตนเองเท่านั้น แต่ยังเป็นต้นแบบให้นักศึกษาครูได้ศึกษาและนำไปปรับใช้กับการสอนของตนในอนาคต อีกทั้งมหาวิทยาลัยควรสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีระหว่างอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ และครูในโรงเรียนที่มีประสบการณ์ด้าน CRE เพื่อสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เกิดการนำแนวคิดนี้ไปใช้ในวงกว้าง การพัฒนาอาจารย์ในลักษณะนี้จะช่วยให้การสอนในคณะครุศาสตร์เป็นไปอย่างสอดคล้องกับแนวทางของ CRE และสามารถผลิตบัณฑิตครูที่มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรมได้อย่างแท้จริง

5) **การรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรทางการศึกษา ตามมาตรฐานวิชาชีพเพื่อการประกอบวิชาชีพ พ.ศ.2567 (คุรุสภา)** ได้กำหนดคุณสมบัติของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนรายวิชาชีพครู อาจารย์นิเทศ จำเป็นต้องมีคุณวุฒิด้านการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาของหลักสูตรที่รับผิดชอบ และสอดคล้องกับสาขาวิชาที่สอน สำหรับอาจารย์ผู้สอนรายวิชาชีพครูและวิชาชีพบริหารการศึกษา ต้องมีคุณวุฒิหรือประสบการณ์ที่ตรงกับวิชาที่สอน ส่วนอาจารย์นิเทศจำเป็นต้องมีคุณวุฒิทางวิชาชีพครูหรือบริหารการศึกษา และมีสมรรถนะในการนิเทศการปฏิบัติการสอน หากไม่มีคุณวุฒิด้านการศึกษา ต้องผ่านการพัฒนาสมรรถนะจากหลักสูตรที่คุรุสภารับรอง และยังต้องมีการพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ให้มีองค์ประกอบครบทั้ง 3 องค์ประกอบ ตามประกาศคณะกรรมการมาตรฐานอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาคุณภาพอาจารย์เพื่อส่งเสริมการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2566 และคุณภาพอาจารย์ผู้สอนต้องอยู่ในระดับคุณภาพ 2 ขึ้นไปอีกด้วย

<u>เป้าประสงค์ของนโยบาย</u>

1. อาจารย์มีสมรรถนะและคุณภาพตามเกณฑ์ของคุรุสภา 2567 และ Thailand Professional Standard Framework (Thailand PSF) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล
2. อาจารย์สามารถพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ CMRU Teaching Model และแนวทางการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
3. อาจารย์มีความสามารถด้าน Culturally Responsive Education (CRE) และสามารถออกแบบการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้เรียน
4. อาจารย์สามารถบูรณาการ AI และเทคโนโลยีดิจิทัล ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเตรียมนักศึกษาครูให้พร้อมสำหรับการสอนในยุคดิจิทัล
5. อาจารย์มีสมรรถนะในการผลิตครูตาม PTRU Model ที่มุ่งเน้นการพัฒนาครูมืออาชีพและสามารถบูรณาการแนวคิดทางการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้
6. อาจารย์สามารถดำเนินการวิจัยเชิงประยุกต์และสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้และพัฒนาท้องถิ่น
7. อาจารย์มีบทบาทในการพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพและเท่าเทียม ตามเป้าหมาย SDG4 (Quality Education)
8. อาจารย์ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องผ่านระบบ Professional Development ที่รองรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการพัฒนาทางวิชาชีพ
9. อาจารย์มีความสามารถในการเป็นผู้นำทางวิชาการ และสามารถพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระดับชาติและนานาชาติ เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา
10. อาจารย์มีบทบาทในการทำงานร่วมกับโรงเรียนด้วยแนวทาง Immerse School รวมถึงบริการวิชาการเชิงให้คำปรึกษา (Consulting Services) เพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างคณะครุศาสตร์ นักศึกษาครู และสถานศึกษา นำไปสู่การพัฒนาโจทย์วิจัยที่สามารถแก้ปัญหาเชิงปฏิบัติ พัฒนาอาจารย์ นักศึกษา และครูในโรงเรียน รวมถึงนำองค์ความรู้กลับไปพัฒนาโรงเรียน โดยใช้นโยบาย Immerse School เป็นกลไกขับเคลื่อน

<u>แผนดำเนินงานระยะ 4 ปี (ปีที่ 1 - ปีที่ 4)</u>

ปีที่ 1: วางรากฐานและเตรียมความพร้อม

1. พัฒนาและปรับปรุงแนวทางการพัฒนาอาจารย์ ให้สอดคล้องกับ Thailand PSF, CMRU Teaching Model, PTRU Model และ SDG4
2. จัดอบรมและพัฒนาอาจารย์ เกี่ยวกับแนวคิด Culturally Responsive Education (CRE), AI และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
3. สร้างระบบ Professional Development เพื่อให้มีการพัฒนาอาจารย์อย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านการสอน วิจัย และบริการวิชาการ

4. เริ่มต้นสร้างเครือข่าย Immerse School โดยสำรวจโรงเรียนที่มีศักยภาพและความพร้อมในการร่วมมือ
5. กระตุ้นและสนับสนุนอาจารย์ในหลักสูตรทั้งในคณะครุศาสตร์และคณะร่วมผลิต ให้ดำเนินการให้ผ่านตามเกณฑ์ “การรับรองปริญญาและประกาศนียบัตรทางการศึกษา ตามมาตรฐานวิชาชีพเพื่อการประกอบวิชาชีพ พ.ศ.2567 ของคุรุสภา”

ปีที่ 2: ทดลองและพัฒนาโมเดลการทำงานร่วมกับโรงเรียน

1. นำแนวคิด Immerse School มาทดลองใช้ ในโรงเรียนต้นแบบ โดยให้คณาจารย์ นักศึกษาครู และครูโรงเรียนทำงานร่วมกัน
2. พัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมอาจารย์ให้เป็นที่ปรึกษาทางวิชาการ (Educational Consultant) สำหรับโรงเรียน
3. จัดโครงการอบรมและเวิร์คช็อป ให้กับอาจารย์เกี่ยวกับ AI และเทคโนโลยีทางการศึกษา
4. ส่งเสริมให้มีโครงการวิจัยในโรงเรียนต้นแบบ โดยให้โจทย์วิจัยมาจากปัญหาจริงของโรงเรียน และนำมาสู่การพัฒนาทางวิชาการ
5. พัฒนากลไกการวัดและประเมินผลการพัฒนาอาจารย์ ตามเกณฑ์คุรุสภาและ Thailand PSF

ปีที่ 3: ขยายผลและพัฒนาความร่วมมือระดับประเทศและนานาชาติ

1. ขยายเครือข่าย Immerse School ไปยังโรงเรียนในพื้นที่อื่น และพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียนชั้นนำ
2. จัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศด้านการผลิตและพัฒนาครู เพื่อให้คำปรึกษาทางวิชาการ (Educational Consulting Center) เพื่อให้บริการวิชาการแก่โรงเรียน
3. ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยและนวัตกรรมการเรียนการสอน ของอาจารย์ในเวทีระดับชาติและนานาชาติ
4. พัฒนาโครงการฝึกอบรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกับมหาวิทยาลัยในประเทศและต่างประเทศ
5. เริ่มต้นนำระบบ AI และ Learning Analytics มาใช้ในการพัฒนาอาจารย์ และติดตามผลการพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์

ปีที่ 4: ยกระดับสู่มาตรฐานระดับสากลและสร้างความยั่งยืน

1. ประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการพัฒนาอาจารย์ และปรับปรุงแนวทางการพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง
2. ยกระดับมาตรฐานอาจารย์ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานสากล เช่น UKPSF และมาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. สร้างหลักสูตรพัฒนาครู (In-Service Teacher Training) เพื่อให้บริการวิชาการแก่โรงเรียน และขยายผลแนวคิด Immerse School
4. พัฒนาโมเดล AI-Enhanced Teaching เพื่อให้การสอนของอาจารย์มีความเป็นส่วนบุคคล (Personalized Learning) มากขึ้น

5. เสริมสร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการของอาจารย์ ผ่านการพัฒนาภาวะผู้นำทางการศึกษาและการบริหารวิชาการในระดับสากล

<u>ตัวชี้วัดความสำเร็จ</u>

1. อัตราการเข้าร่วมอบรมและพัฒนาตนเองของอาจารย์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ต่อปี
2. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ประจำหลักสูตร ผู้สอน และอาจารย์นิเทศ ของหลักสูตร เป็นไปตามเกณฑ์ของคุรุสภา ภายในปี 2570
3. สัดส่วนอาจารย์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐานการสอนระดับประเทศ (Thailand PSF) ในระดับ 2 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ภายใน 4 ปี
4. จำนวนอาจารย์ที่พัฒนาและใช้ AI ในการเรียนการสอนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของอาจารย์ทั้งหมด
5. จำนวนโครงการวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เชิงลึก (immersive learning) และการศึกษาที่ตอบสนองต่อวัฒนธรรม (Culturally Responsive Education) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ตลอด 4 ปี
6. อัตราการตีพิมพ์บทความวิจัยในระดับชาติและนานาชาติของอาจารย์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 40
7. จำนวนโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ Immerse School ร่วมกับคณะครุศาสตร์ไม่น้อยกว่า 30 โรงเรียน
8. จำนวนโครงการบริการวิชาการที่เป็นการให้คำปรึกษาแก่โรงเรียนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
9. คะแนนความพึงพอใจของโรงเรียนและชุมชนต่อการบริการวิชาการของคณะครุศาสตร์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
10. สัดส่วนอาจารย์ที่ได้รับทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษาจากหน่วยงานภายนอกเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 30
11. อัตราการนำผลวิจัยและโครงการพัฒนาการศึกษากลับไปใช้ในโรงเรียนที่เข้าร่วมเป็นเครือข่ายไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

นโยบายที่ 5: พัฒนาคณะครุศาสตร์ให้เป็นแหล่งเรียนรู้และพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา

<u>แนวคิด</u>

1) การจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศในการผลิตและพัฒนาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งจะมุ่งเน้นการพัฒนาครูอย่างรอบด้านทั้งในกระบวนการผลิตครูรุ่นใหม่และการพัฒนาครูประจำการให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น **CMRU Teaching Model** ซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก การบูรณาการทักษะในศตวรรษที่ 21 และการแก้ปัญหาจริงในบริบทโรงเรียนและชุมชนร่วมกับการใช้ Culturally Responsive Education รวมถึงการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การเรียนรู้จากประสบการณ์ และการสะท้อนคิดเพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ศูนย์ฯ ยังจะมีการนำ **AI** มาช่วยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อออกแบบการสอนที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้เรียน และใช้ในการพัฒนาระบบสนับสนุนการเรียนรู้แบบ **Peer AI** ที่ช่วยให้ครูและนักศึกษาครูมีแหล่งข้อมูลและคำแนะนำตลอดเวลา ในด้านการพัฒนาทักษะการสอน ในการมีกิจกรรมและอบรมเพื่อพัฒนาครูประจำการจะเน้นไปที่ pedagogy ที่ทันสมัย เช่น การเรียนรู้แบบโครงการ การใช้สื่อดิจิทัล เกมการเรียนรู้ และการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เสมือนจริง (VR/AR) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนและความสนใจของผู้เรียน

นอกจากนี้เพื่อให้การพัฒนาครูเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ศูนย์ฯ จะมีบทบาทในการให้คำปรึกษา (Consulting) แก่โรงเรียนและหน่วยงานการศึกษาในการออกแบบหลักสูตร การจัดกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพ และการแก้ไขปัญหาการสอนในบริบทเฉพาะ โดยมีคณะผู้เชี่ยวชาญและนักวิจัยซึ่งหลักแล้วคือคณาจารย์ของคณะครุศาสตร์และคณะร่วมผลิต คอยสนับสนุนทั้งในด้านเนื้อหาวิชาการ เทคนิคการสอน และการใช้เทคโนโลยี ซึ่งศูนย์ฯ ยังจะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางข้อมูลเพื่อสนับสนุนการทำงานของโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ เอกชน และชุมชนเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาครูอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ การดำเนินงานของศูนย์จะมุ่งเน้นการพัฒนาทั้งด้านสมรรถนะการสอน ความสามารถในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี และการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมเพื่อผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพ เป็นกำลังสำคัญในการยกระดับการศึกษาของประเทศ

2) Social Inclusion หรือ การรวมกันทางสังคม ในบริบทของการจัดการศึกษาหมายถึงแนวทางที่มุ่งเน้นให้ทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม ไม่ว่าจะมาจากพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เชื้อชาติ ศาสนา หรือมีข้อจำกัดด้านร่างกายและจิตใจ แนวทางนี้มุ่งเน้นให้สถานศึกษาสร้างสภาพแวดล้อมที่เปิดกว้าง รองรับความหลากหลาย และลดอุปสรรคที่อาจกีดกันบุคคลบางกลุ่มออกจากระบบการศึกษา แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริม Social Inclusion ประกอบด้วยหลักการสำคัญดังต่อไปนี้

2.1) การเข้าถึงโอกาสทางการศึกษา (Access to Education) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงการศึกษาได้โดยไม่มีข้อจำกัด เช่น การให้ทุนการศึกษาแก่ผู้ขาดแคลน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อผู้พิการ หรือการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทางไกล

2.2) การออกแบบหลักสูตรที่ครอบคลุมและตอบสนองต่อความหลากหลาย (Inclusive Curriculum) หลักสูตรต้องสะท้อนถึงความหลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงออกแบบการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น เพื่อรองรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษหรือมาจากกลุ่มที่ด้อยโอกาส

2.3) การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการศึกษาให้เอื้อต่อทุกคน (Inclusive Learning Environment) ส่งเสริมให้โรงเรียนและมหาวิทยาลัยเป็นพื้นที่ปลอดภัยสำหรับทุกคน ลดการเลือกปฏิบัติ และสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตร เช่น มีการฝึกอบรมครูให้สามารถสอนเด็กที่มีพื้นฐานที่แตกต่างกัน หรือพัฒนาโครงสร้างอาคารเรียนให้เหมาะสมกับผู้พิการ

2.4) การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือส่งเสริมการเรียนรู้แบบครอบคลุม (Technology for Inclusion) ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อช่วยให้ผู้เรียนที่มีข้อจำกัดสามารถเรียนรู้ได้อย่างเท่าเทียม เช่น ซอฟต์แวร์แปลงเสียงเป็นข้อความสำหรับผู้บกพร่องทางการได้ยิน หรือระบบ Adaptive Learning ที่ปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน

2.5) การมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Community and Stakeholder Engagement) การศึกษาแบบ Social Inclusion ต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ เช่น ครอบครัว ชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ครอบคลุมทุกมิติของชีวิต

Social Inclusion ในการศึกษาไม่เพียงช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม แต่ยังช่วยสร้างสังคมที่เปิดกว้าง ยอมรับความแตกต่าง และให้ทุกคนมีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งในระดับบุคคลและสังคมโดยรวม

<u>เป้าประสงค์ของนโยบาย</u>

1. ยกระดับคุณภาพการผลิตและพัฒนาครู ให้มีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
2. พัฒนาครูประจำการให้มีทักษะที่ทันสมัย ผ่านการอบรม การใช้เทคโนโลยี AI การสอนแบบ CMRU Teaching Model, CRE และ pedagogy ใหม่ ๆ
3. สร้างระบบการให้คำปรึกษาและบริการวิชาการ เพื่อสนับสนุนโรงเรียนและหน่วยงานทางการศึกษาในการออกแบบหลักสูตรและแก้ไขปัญหาการสอน
4. ส่งเสริม Social Inclusion ในการศึกษาเพื่อให้ทุกคนเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม
5. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อเสริมสร้างความยั่งยืนในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

<u>แผนดำเนินงานระยะ 4 ปี (ปีที่ 1 - ปีที่ 4)</u>

ปีที่ 1: วางรากฐานและเตรียมความพร้อม

1. **การจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศในการผลิตและพัฒนาครู**
    - แต่งตั้งคณะทำงานและคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ
    - จัดทำแผนยุทธศาสตร์และโครงสร้างการดำเนินงานของศูนย์ฯ
2. **การออกแบบหลักสูตรและกิจกรรมพัฒนาครูประจำการ**
    - สำรวจความต้องการของครูและโรงเรียนเป้าหมาย
    - พัฒนาหลักสูตรอบรมที่เน้น CMRU Teaching Model, CRE และเทคโนโลยี AI
3. **การส่งเสริม Social Inclusion**
    - จัดทำแนวทางการออกแบบหลักสูตรแบบครอบคลุมและตอบสนองความหลากหลาย
    - เริ่มโครงการพัฒนาสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เอื้อต่อทุกคน
4. **การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ**
    - ลงนาม MOU กับโรงเรียนเป้าหมาย หน่วยงานภาครัฐและเอกชน
    - จัดประชุมเครือข่ายเพื่อกำหนดทิศทางความร่วมมือ

ปีที่ 2: ขยายผลและดำเนินการอย่างเป็นระบบ

1. **การดำเนินงานของศูนย์ความเป็นเลิศ**
    - เปิดศูนย์ฯ อย่างเป็นทางการพร้อมเปิดบริการให้คำปรึกษาและจัดอบรม
    - พัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตของครู
    - ทดลองใช้ระบบ Peer AI ในกิจกรรมพัฒนาครูและนักศึกษาครู
2. **การอบรมและพัฒนาครูประจำการ**
    - จัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับ CMRU Teaching Model, CRE, VR/AR, และ pedagogy ใหม่ๆ
    - พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี AI ในการสอนและการวิเคราะห์ผู้เรียน
3. **ส่งเสริม Social Inclusion ในการศึกษา**
    - ขยายโครงการสนับสนุนการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาสำหรับผู้ขาดแคลน
    - ปรับปรุงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้พิการและผู้มีข้อจำกัดพิเศษ
4. **สร้างเครือข่ายความร่วมมือ**
    - จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเครือข่ายโรงเรียนและหน่วยงานต่าง ๆ
    - พัฒนาโครงการร่วมกับองค์กรภายนอกเพื่อเพิ่มศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา

ปีที่ 3: การประเมินและพัฒนาต่อยอด

1. **การประเมินผลและพัฒนาศูนย์ความเป็นเลิศ**
    - ประเมินผลการดำเนินงานของศูนย์ฯ ทั้งในด้านบริการ คำปรึกษา และหลักสูตรที่จัดอบรม
    - ปรับปรุงแพลตฟอร์ม Peer AI และระบบการวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนด้วย AI
2. **การพัฒนาครูและหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง**
    - ขยายการอบรมไปยังครูในพื้นที่ห่างไกลผ่านระบบออนไลน์และการอบรมแบบผสมผสาน
    - ส่งเสริมการใช้ VR/AR และเกมการเรียนรู้ในกระบวนการสอน
3. **การเสริมสร้าง Social Inclusion อย่างเป็นรูปธรรม**
    - พัฒนาเนื้อหาหลักสูตรที่สะท้อนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและสังคม
    - ขยายการสนับสนุนทางการศึกษาสำหรับกลุ่มด้อยโอกาสและผู้พิการให้ครอบคลุมทั่วทั้งเครือข่าย
4. **ความร่วมมือและการขยายเครือข่าย**
    - สร้างความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี
    - ขยายเครือข่ายความร่วมมือกับภาคเอกชนในการสนับสนุนเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา

ปีที่ 4: สู่ความยั่งยืนและขยายผลในวงกว้าง

1. **การยกระดับศูนย์ความเป็นเลิศให้เป็นต้นแบบระดับชาติ**
    - นำเสนอผลงานและความสำเร็จของศูนย์ฯ ต่อหน่วยงานระดับชาติและนานาชาติ
    - พัฒนาโมเดลศูนย์ฯ ให้เป็นต้นแบบในการผลิตและพัฒนาครูสำหรับสถาบันอื่น ๆ
2. **การสร้างระบบสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของครู**
    - ขยายการให้บริการแพลตฟอร์มออนไลน์ไปยังครูทั่วประเทศ
    - สนับสนุนให้ครูสร้างชุมชนการเรียนรู้ (Learning Community) ด้วยตนเอง
3. **การประเมินผลและถอดบทเรียน**
    - ประเมินผลกระทบของโครงการต่อคุณภาพครูและผู้เรียนในโรงเรียนเครือข่าย
    - จัดทำคู่มือแนวปฏิบัติที่ดีและเผยแพร่สู่สาธารณะ
4. **การสืบสานเครือข่ายความร่วมมืออย่างยั่งยืน**
    - สร้างกลไกความร่วมมือระยะยาวกับเครือข่ายหน่วยงานต่างๆ
    - จัดเวทีสรุปบทเรียนและกำหนดทิศทางการพัฒนาครูในอนาคตอย่างต่อเนื่อง

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เข้าร่วมโครงการที่ศูนย์ฯ จัด มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ต่อปี

2. จำนวนโรงเรียนและหน่วยงานที่ได้รับบริการให้คำปรึกษาและวิชาการ เพิ่มขึ้นทุกปี และมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

3. การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ กับองค์กรภายนอกไม่น้อยกว่า 10 องค์กร

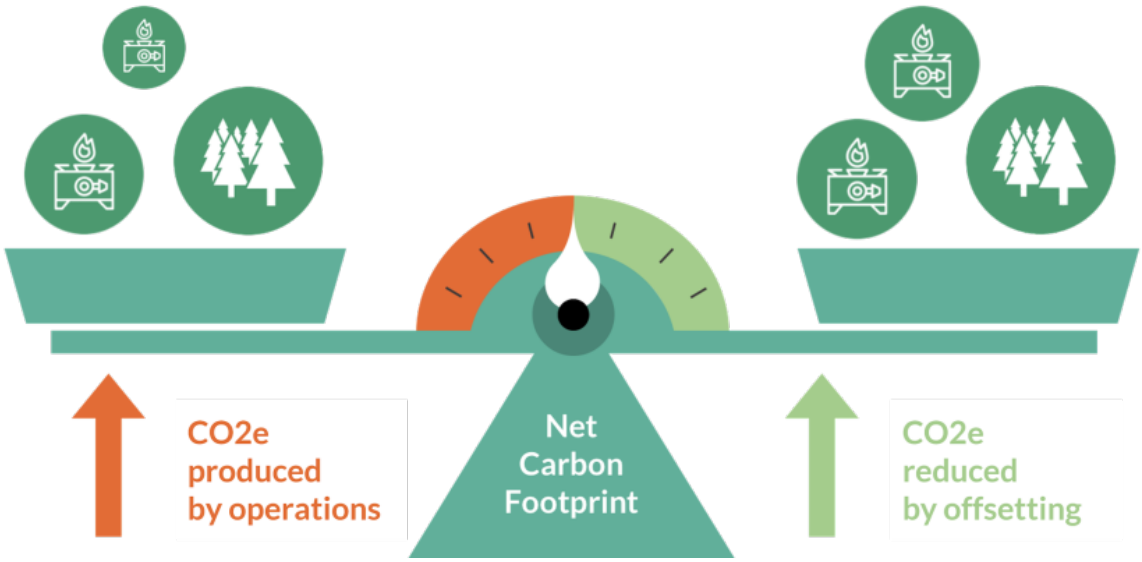
4. มีสื่อการสอนดิจิทัลและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่พัฒนาโดยศูนย์ฯ อย่างน้อย 10 รายการ ภายในปีที่ 4

5. จำนวนงานวิจัยและผลงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครู เผยแพร่ไม่น้อยกว่า 5 เรื่องต่อปี

6. มีโรงเรียนต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาร่วมกับศูนย์ฯ อย่างน้อย 5 แห่ง ภายในปีที่ 4

นโยบายที่ 6: การศึกษาเพื่อขับเคลื่อนความเป็นกลางทางคาร์บอน

<u>แนวคิด</u>

1) Carbon neutrality หรือที่เรียกว่า Carbon Neutral คือ ความเป็นกลางทางคาร์บอน หมายถึง การปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2) สู่ชั้นบรรยากาศ ให้สมดุลกับปริมาณของคาร์บอนที่ถูกดูดซับกลับคืนผืนป่า ผืนดิน และมหาสมุทร รวมไปถึงวิธีอื่น ๆ ซึ่งการที่หลายองค์กรหันมาทำ Carbon Neutral กันมากขึ้น จะช่วยลดปัญหามลพิษและภาวะโลกร้อนได้ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ยั่งยืนและลดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้เหมาะสมกับสิ่งมีชีวิตบนโลก

Net zero emissions คือ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ หมายถึง การดูดซับคาร์บอนกลับมา ไม่ว่าจะด้วยการปลูกป่าหรือการซื้อขายคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ให้สมดุลกับปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่สะสมอยู่บนชั้นบรรยากาศโลก ซึ่ง Net zero มีเป้าหมายในการลดและกำจัดก๊าซเรือนกระจกในระยะยาว ลดภาระให้ชั้นบรรยากาศ จึงมีความสำคัญในการช่วยให้โลกมีสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้นและลดปัญหาโลกร้อน ทั้งนี้ Carbon neutral กับ Net zero มีความคล้ายกันในส่วนของการดำเนินงาน ที่ต้องการลดปริมาณการปล่อยคาร์บอนสู่ชั้นบรรยากาศ ซึ่งความแตกต่างระหว่าง Net zero กับ Carbon Neutral คือ เป้าหมายและวิธีการที่แตกต่างกัน โดย Carbon Neutral เป็นการลดการปล่อยคาร์บอน และชดเชยการปล่อยคาร์บอนที่เหลือด้วยการปลูกป่า หรือวิธีการอื่น ๆ ส่วน Net zero นั้นเป็นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อกำจัดก๊าซเรือนกระจกส่วนเกินที่ก่อให้เกิดโลกร้อนนั่นเอง จึงทำให้ Net zero มีวิธีการที่ครอบคลุมและหลากหลายกว่า Carbon neutral นั่นเอง

จากที่กล่าวมา นโยบายความเป็นกลางทางคาร์บอนมุ่งเน้นการสร้างความตระหนักรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการจัดการปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้แก่อาจารย์และนักศึกษาครู โดยมุ่งหวังให้สามารถบูรณาการแนวคิดเรื่องความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เข้ากับการจัดการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระวิชา ทั้งนี้จะดำเนินการผ่านการจัดอบรมเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบของการปล่อย

ก๊าซเรือนกระจก วิธีลดการปล่อยคาร์บอน และแนวทางปฏิบัติที่ยั่งยืน รวมถึงการส่งเสริมให้อาจารย์และนักศึกษาฝึกออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์และมีส่วนร่วม นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้มีการพัฒนาสื่อการสอน นวัตกรรมด้านสิ่งแวดล้อม และโครงการลดคาร์บอนในสถาบันที่สามารถนำไปเป็นแบบอย่างสำหรับโรงเรียนคู่ความร่วมมือได้ เพื่อให้เกิดการขยายผลไปสู่การพัฒนาทัศนคติและพฤติกรรมที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

2) ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำมาปรับใช้กับความเป็นกลางทางคาร์บอน

- **ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ (Constructivist Learning Theory)** เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์ตรง การเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นกลางทางคาร์บอนสามารถทำผ่านกิจกรรมปฏิบัติจริง เช่น โครงการลดคาร์บอนในชีวิตประจำวัน การสำรวจปริมาณคาร์บอนฟุตพริ้นท์ และการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชน
- **การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning: PBL)** ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา โดยการตั้งโจทย์ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เช่น การหาวิธีลดการปล่อยคาร์บอนในโรงเรียนหรือชุมชน กระตุ้นให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลและนำเสนอนวัตกรรมที่เป็นไปได้
- **การเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project-Based Learning: PjBL)** สนับสนุนให้ผู้เรียนดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับการลดคาร์บอน เช่น การสร้างสวนสีเขียว การจัดทำสื่อรณรงค์ลดการใช้พลังงาน ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะทั้งด้านความรู้ การทำงานเป็นทีม และความรับผิดชอบต่อสังคม
- **ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ (Experiential Learning Theory)** ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้จากการลงมือทำ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมภาคสนามเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การปลูกต้นไม้ หรือการเยี่ยมชมแหล่งพลังงานสะอาด เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับผลกระทบของการปล่อยคาร์บอนอย่างใกล้ชิด
- **การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry-Based Learning)** กระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมและแสวงหาคำตอบด้วยตนเอง ส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็น เช่น การตั้งคำถามว่า “ทำไมปริมาณคาร์บอนถึงเพิ่มขึ้น?” หรือ “เราจะมีส่วนช่วยลดคาร์บอนได้อย่างไร?”
- **การเรียนรู้เชิงบริการ (Service Learning)** ผสานการเรียนรู้เข้ากับการบริการชุมชน เช่น การจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่โรงเรียนหรือชุมชนเกี่ยวกับการลดคาร์บอน ช่วยพัฒนาทักษะชีวิตและสร้างจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อสังคม
- **การเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory)** เน้นให้ผู้เรียนทบทวนความเชื่อและทัศนคติของตนเองเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความตระหนักรู้และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้สอดคล้องกับแนวทางความเป็นกลางทางคาร์บอน
- **ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)** มุ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านการสังเกต การเลียนแบบ และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การจัดกิจกรรมกลุ่มหรือการทำงานร่วมกับชุมชนสามารถช่วยให้ผู้เรียนซึมซับแนวคิดและพฤติกรรมที่ส่งเสริมความยั่งยืน

- **การเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล (Technology-Enhanced Learning)** ใช้เทคโนโลยีในการสร้างสื่อการสอนหรือแบบจำลองเกี่ยวกับคาร์บอน เช่น เกมจำลองสถานการณ์ VR หรือแอปพลิเคชันวิเคราะห์คาร์บอนฟุตพริ้นท์ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและเสริมสร้างการมีส่วนร่วม
- **การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Education for Sustainable Development: ESD)** เน้นการบูรณาการแนวคิดด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมเข้าด้วยกัน ส่งเสริมให้นักศึกษาครูมีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ที่สร้างจิตสำนึกเรื่องความเป็นกลางทางคาร์บอนและความยั่งยืนในระยะยาว

<u>เป้าประสงค์ของนโยบาย</u>

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และทักษะด้านความเป็นกลางทางคาร์บอนให้แก่อาจารย์และนักศึกษาครูอย่างครอบคลุมและลึกซึ้ง
2. เพื่อพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาครูในการออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการแนวคิดความเป็นกลางทางคาร์บอนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
3. เพื่อสร้างจิตสำนึกและทัศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมให้แก่อาจารย์ นักศึกษา และเครือข่ายโรงเรียนสาธิตและโรงเรียนเครือข่าย
4. เพื่อส่งเสริมการวิจัย นวัตกรรม และโครงการบริการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับความเป็นกลางทางคาร์บอนและการจัดการเรียนรู้เพื่อความยั่งยืน
5. เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างคณะครุศาสตร์ โรงเรียน และชุมชนในการขับเคลื่อนเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนทั้งในระดับสถาบันและสังคมโดยรอบ

<u>แผนดำเนินงานระยะ 4 ปี (ปีที่ 1 - ปีที่ 4)</u>

ปีที่ 1: การตระหนักรู้และสร้างความเข้าใจพื้นฐาน

1. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับอาจารย์และนักศึกษาครูเรื่อง Carbon Neutrality, Net Zero และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
2. สำรวจคาร์บอนฟุตพริ้นท์ของพื้นที่มหาวิทยาลัยผ่าน Protocol ที่เหมาะสมกับนักศึกษาครู

ปีที่ 2: การพัฒนาสมรรถนะและบูรณาการในการจัดการเรียนรู้

1. จัดอบรมเชิงลึกให้แก่อาจารย์และนักศึกษาครูในด้านการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ที่เน้นการลดคาร์บอน
2. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมแบบ Project-Based Learning (PjBL) และ Problem-Based Learning (PBL) ให้กับนักศึกษาครูหลักสูตรต่างๆ

ปีที่ 3: การขยายผลและการวิจัยนวัตกรรมเพื่อความยั่งยืน

1. สนับสนุนอาจารย์และนักศึกษาครูในด้านความเป็นกลางทางคาร์บอนในรูปแบบของการทำวิจัยและสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา

2. พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายนอก เช่น องค์กรด้านสิ่งแวดล้อม หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน

3. จัดกิจกรรม Service Learning ให้นักศึกษาครูลงพื้นที่ดำเนินโครงการลดคาร์บอนร่วมกับชุมชน

4. พัฒนาเครือข่ายโรงเรียนผ่าน Immerse school เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการผลิตนักศึกษาครูที่มีสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้บูรณาการเรื่องความเป็นกลางทางคาร์บอน

ปีที่ 4: การติดตาม ประเมินผล และพัฒนาสู่ความยั่งยืน

1. ประเมินผลโครงการและวิเคราะห์ผลกระทบต่ออาจารย์ นักศึกษา และโรงเรียนเครือข่าย

2. จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานพร้อมข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาต่อไป

3. วางแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวในการขับเคลื่อนเป้าหมาย Net Zero และ Carbon Neutral ของคณะและโรงเรียนเครือข่าย

4. เผยแพร่แนวปฏิบัติและต้นแบบโครงการที่ประสบความสำเร็จเพื่อเป็นกรณีศึกษา

<u>ตัวชี้วัดความสำเร็จ</u>

1. จำนวนอาจารย์และนักศึกษาครูที่ผ่านการอบรมและพัฒนาสมรรถนะตามเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
2. ผลงานวิจัยและนวัตกรรมด้านการศึกษาที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์จริงในโรงเรียนและชุมชน ไม่น้อยกว่า 20 ชิ้น
3. ความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและผลกระทบเชิงบวกต่อสิ่งแวดล้อมไม่น้อยกว่าระดับ 4 จาก 5

นโยบายที่ 7: Integrated Mentoring and Mutual Engagement for School Excellence (IMMERSE)

<u>แนวคิด</u>

เป็นนโยบายที่จะการสร้างความร่วมมือระหว่างคณาจารย์และนักศึกษาคณะครุศาสตร์กับโรงเรียนในพื้นที่เป้าหมาย (Target Immerse school) โดยมุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยและสถานศึกษาในระดับปฏิบัติจริง อาจารย์และนักศึกษาจะเข้าไปปฏิบัติงานร่วมกับครูและนักเรียนในโรงเรียนอย่างใกล้ชิด เพื่อซึมซับบริบททางการศึกษาและสังคมของโรงเรียน ตลอดจนร่วมกันวิเคราะห์ ออกแบบ และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน โดยใช้แนวคิด CMRU Teaching Model การเรียนรู้แบบ CRE การบูรณาการเทคโนโลยี AI และนวัตกรรมทางการศึกษาใหม่ๆ โครงการนี้จะช่วยยกระดับทักษะวิชาชีพครูของนักศึกษา ให้มีประสบการณ์ตรงในการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียน เข้าใจความแตกต่างของผู้เรียน และพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นในการจัดการเรียนรู้ศตวรรษที่ 21 ขณะเดียวกันก็เป็นการเสริมศักยภาพครูประจำการและพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนเป้าหมาย ผ่านการทำงานร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยโดยคณะครุศาสตร์ โรงเรียน และชุมชนอย่างใกล้ชิด

ในส่วนของคณาจารย์ จะเป็นการสนับสนุนให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ใหม่ผ่านการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) โดยใช้บริบทของโรงเรียนและชุมชนเป็นฐานในการศึกษาและพัฒนา เพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนรู้และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน งานวิจัยที่เกิดขึ้นจะถูกนำไปใช้จริงในโรงเรียนและเผยแพร่สู่สาธารณะเพื่อขยายผลไปยังพื้นที่อื่น ๆ นอกจากนี้อาจารย์ยังมีบทบาทในการให้บริการวิชาการแก่โรงเรียนและชุมชน ทั้งในรูปแบบของการอบรมเชิงปฏิบัติการ การให้คำปรึกษาเชิงลึก (Consulting) การพัฒนาหลักสูตร และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ความต้องการเฉพาะพื้นที่ ทั้งนี้ โครงการยังส่งเสริม Social Inclusion โดยให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการศึกษาของนักเรียนทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียม รวมถึงสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย โรงเรียน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนาการศึกษาที่เข้มแข็งและยั่งยืน

โดยกำหนดองค์ประกอบของการดำเนินงานว่า “มร.ชม.” ดังนี้

ม. (มหาวิทยาลัย) หมายถึงบทบาทของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในการขับเคลื่อนการพัฒนาวิชาการ การผลิตและพัฒนาครู รวมถึงการสร้างงานวิจัยและบริการวิชาการที่ตอบโจทย์พื้นที่

ร. (โรงเรียน) สื่อถึงโรงเรียนคู่ความร่วมมือที่เป็นพื้นที่จริงในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การฝึกประสบการณ์ของนักศึกษาครู และการยกระดับคุณภาพการศึกษา ร่วมกับอาจารย์จากคณะครุศาสตร์

ชม. (ชุมชนและมวลชน) แสดงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและประชาชนในกระบวนการพัฒนา สนับสนุนการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างเครือข่ายความร่วมมือ และเสริมสร้างความยั่งยืนในการพัฒนาการศึกษา

<u>เป้าประสงค์ของนโยบาย</u>

1. ส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาการสอนที่มีประสิทธิภาพ ตอบโจทย์ศตวรรษที่ 21 โดยใช้ข้อมูลวิจัยและการสนับสนุนจากคณาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง
2. เปิดโอกาสให้นักศึกษาครูได้ฝึกทักษะการสอน การวิจัย และการทำงานร่วมกับโรงเรียนจริง เสริมสร้างความเข้าใจในบริบทของชุมชนและนักเรียนอย่างลึกซึ้ง
3. ส่งเสริมให้อาจารย์และนักศึกษาร่วมสร้างผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ ตอบสนองปัญหาและความต้องการของโรงเรียนและชุมชนโดยรอบ เพื่อพัฒนานโยบายหรือรูปแบบการเรียนรู้ที่นำไปใช้ได้จริง
4. สนับสนุนการให้คำปรึกษา อบรม และพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ผ่านความร่วมมือแบบฝังตัวและการติดตามผลอย่างใกล้ชิด
5. ผลักดันให้โรงเรียน มหาวิทยาลัย และชุมชนทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงที่สอดคล้องกับบริบทวัฒนธรรมท้องถิ่นและเสริมสร้าง Social Inclusion
6. สนับสนุนให้คณาจารย์มีบทบาทในการเป็นที่ปรึกษาและผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษา พร้อมทั้งพัฒนาโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ต้นแบบในด้านการสอนและนวัตกรรมการศึกษา
7. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานรัฐ เอกชน และองค์กรชุมชน เพื่อขยายผลการดำเนินงานและสนับสนุนทรัพยากรให้กับโครงการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

<u>แผนดำเนินงานระยะ 4 ปี (ปีที่ 1 - ปีที่ 4)</u>

ปีที่ 1: การวางรากฐานและสร้างความร่วมมือ

1. สำรวจโรงเรียนเป้าหมายและบริบทชุมชน
2. จัดประชุมสร้างความเข้าใจกับโรงเรียน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. พัฒนาแนวทางการทำงานร่วม (MOU) กับโรงเรียนและองค์กรชุมชน
4. อบรมเตรียมความพร้อมให้อาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับ IMMERSE, CMRU Teaching Model, CRE, AI, และนวัตกรรมการสอน

ปีที่ 2: การดำเนินงานเชิงลึกและพัฒนาโมเดล

1. เริ่มดำเนินงานฝังตัวในโรงเรียนและชุมชนตามแผนที่วางไว้
2. จัดอบรมและเวิร์กช็อปสำหรับครูและบุคลากรโรงเรียน
3. เริ่มเก็บข้อมูลวิจัยและพัฒนาโมเดลการสอนที่เหมาะสมกับโรงเรียนเป้าหมาย

ปีที่ 3: การขยายผลและสร้างเครือข่าย

1. ขยายผลการดำเนินงานไปยังโรงเรียนและชุมชนเพิ่มเติม
2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคีภายนอก เช่น หน่วยงานรัฐ เอกชน และองค์กรชุมชน

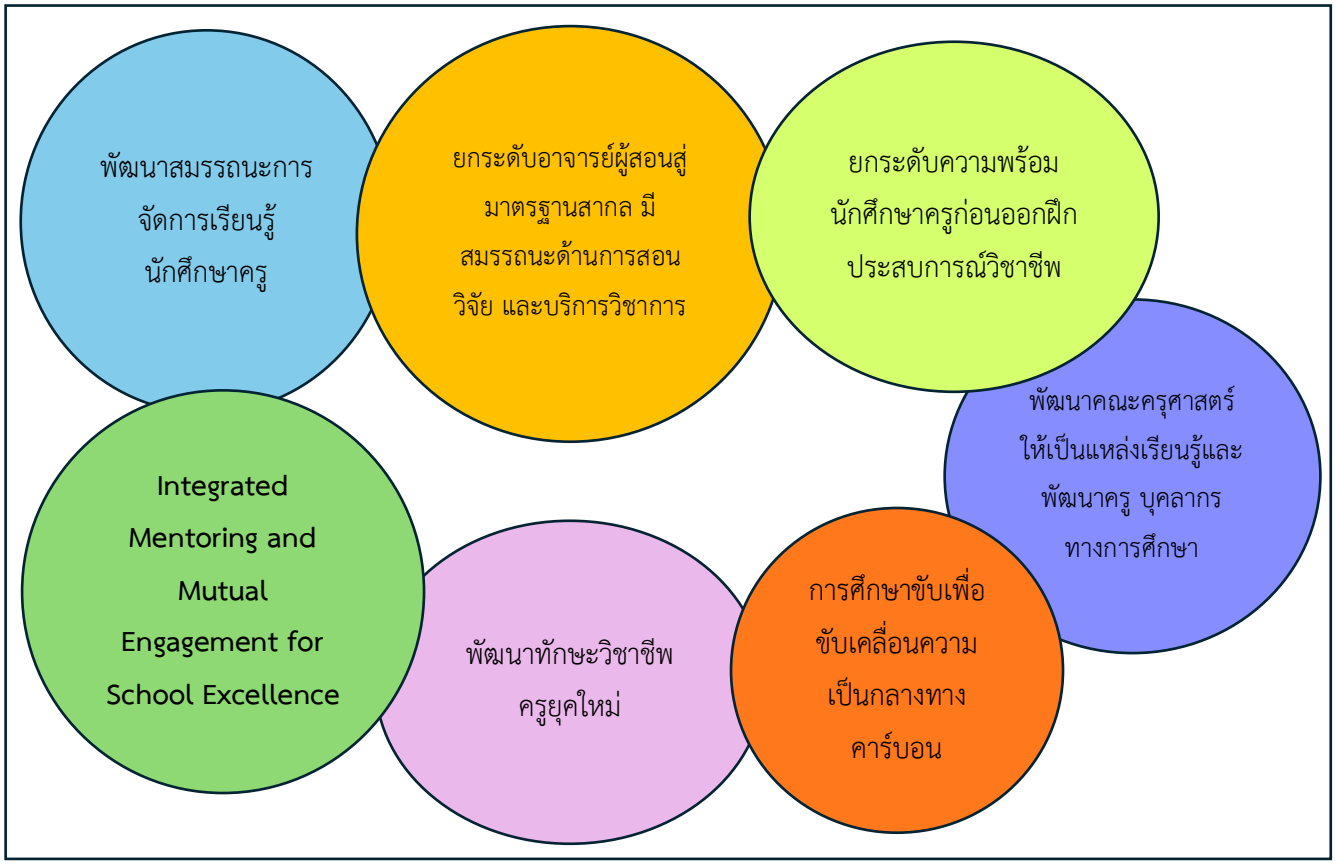
ปีที่ 4: การสรุปผล ประเมิน และยั่งยืน

1. ประเมินผลการดำเนินงานทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ
2. สรุปบทเรียนและปรับปรุงโมเดลให้เหมาะสมสำหรับการขยายผลในอนาคต
3. เผยแพร่ผลงานวิจัยและคู่มือไปสู่โรงเรียนและชุมชนอื่น ๆ
4. จัดตั้งเครือข่ายโรงเรียนต้นแบบและขยายความร่วมมืออย่างยั่งยืน

<u>ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</u>

1. จำนวนโรงเรียนคู่ความร่วมมือที่ลงนาม MOU อย่างน้อย 3 แห่งในปีแรก และเพิ่มขึ้นทุกปี
2. จำนวนอาจารย์และนักศึกษาที่ผ่านการอบรมเตรียมความพร้อมไม่น้อยกว่า 80% ของผู้เข้าร่วมในปีแรก
3. ผลงานวิจัยที่ดำเนินการไม่น้อยกว่า 15 โครงการภายใน 4 ปี
4. จำนวนครูและบุคลากรที่เข้าร่วมอบรมและพัฒนาศักยภาพไม่น้อยกว่า 200 คน ตลอด 4 ปี
5. มีสื่อและคู่มือการสอนที่พัฒนาขึ้นอย่างน้อย 10 ฉบับภายใน 4 ปี
6. เครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย โรงเรียน ชุมชน และหน่วยงานภายนอกไม่น้อยกว่า 15 เครือข่ายภายในปีที่ 4
7. โรงเรียนต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาจากโครงการไม่น้อยกว่า 5 แห่งภายในปีที่ 4
8. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนคู่ความร่วมมือเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 10% เมื่อเทียบกับฐานข้อมูลก่อนเริ่มโครงการ
9. มีข้อเสนอเชิงนโยบายหรือแนวทางการพัฒนาการศึกษาที่ได้รับการเผยแพร่และนำไปใช้จริงในโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

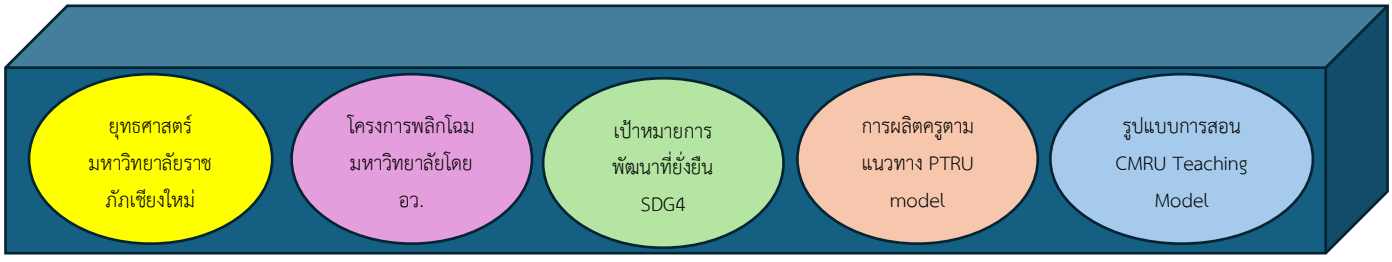
สรุป แนวทาง นโยบายในการบริหารคณะครุศาสตร์

ปรัชญา “ครูคือผู้เรียนรู้เพื่อการพัฒนา สร้างปัญญา พัฒนาท้องถิ่น”

วิสัยทัศน์

"คณะครุศาสตร์เป็นผู้นำระดับชาติในการพัฒนาครูมืออาชีพ ด้วยแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผสานนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองต่อบริบทชุมชน ท้องถิ่น และความหลากหลายทางวัฒนธรรม"

“นตฺถิ ปญฺญาสมา อาภา”
แสงสว่างเสมอด้วยปัญญา ไม่มี